

PANORAMA
GRIECHISCHER
MALEREI
DER LETZTEN
FÜNFUNDZWANZIG
JAHRE

ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ
ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ

MUSEUM AM OSTWALL
DORTMUND 1976

A
1976-13
c3

PANORAMA
GRIECHISCHER
MALEREI
DER LETZTEN
FÜNFUNDZWANZIG
JAHRE

ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ
ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ

MUSEUM AM OSTWALL
DORTMUND 1976

ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ AM OSTWALL
ΣΤΟ DORTMUND
11 ΙΟΥΝΙΟΥ — 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1976

Ἐπιμέλεια: Ἐθνικὴ Πινακοθήκη
Ἔκδοση: Ἐθνικὴ Πινακοθήκη
Φωτογραφίες: Μ. Βερνάρδος
Φωτοστοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση: Ἀθηναϊκὸ Κέντρο Ἐκδόσεων

Ausgearbeitet: National-Pinakothek
Herausgegeben: National-Pinakothek
Bilder: M. Vernardos
Druckerei: The Athens Publishing Center S.A.

Ἀθήνα, Μάιος 1976
Athen, Mai 1976

SAMMLUNG DER NATIONAL - PINAKOTHEK
UND ALEXANDROS SOUTZOS MUSEUM
AUSSTELLUNG IM MUSEUM AM OSTWALL
IN DORTMUND
11 JUNI - 30 JULI 1976

Πρόλογος

Ἡ Ἐθνικὴ Πινακοθήκη μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Διευθυντῆ τοῦ Μουσείου Am Ostwall τοῦ Dortmund Dr. Eugen Thiemann ὀργανώνει τὴν ἐκθεση «Πανόραμα τῆς ἑλληνικῆς ζωγραφικῆς τῆς τελευταίας εικοσιπενταετίας». Ἡ ἐκθεση θὰ φιλοξενηθῆ στὸ Μουσεῖο αὐτὸ, ποῦ εἶναι καὶ ἡ δημοτικὴ Πινακοθήκη τῆς πόλεως, καὶ θὰ διαρκέσῃ περίπου δύο μῆνες.

Γιὰ τὴν ὀργάνωση, πραγμάτωση καὶ παρουσίαση τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ποῦ ἐντάσσεται μέσα στὴν πολιτιστικὴ ἐβδομάδα ποῦ ὀργανώνει ἡ πόλη Dortmund μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν Ὑπουργὸ Καθηγητῆ-Ἀκαδημαϊκὸ κ. Κωνσταντῖνο Τρυπάνη, τὸν Γενικὸ Διευθυντῆ Πολιτιστικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου κ. Γεώργιο Μαραγκίδη καὶ τὸν ἐξαίρετο συνάδελφο καὶ Διευθυντῆ τοῦ Μουσείου Am Ostwall Dr. Eugen Thiemann.

Ἡ ἐκθεση αὐτὴ, ποῦ μᾶς δείχνει τὴ συνέχεια μιᾶς ἱστορικῆς πορείας στὴν τέχνη ποῦ ἄρχισε γύρω στὰ 1928 μὲ τοὺς μεγάλους νεωτεριστὲς τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς Γουναρόπουλο, Χατζηκυριάκο-Γκίκα, Βασιλείου, Τσαρούχη, Κοντόπουλο, Σπυρόπουλο, Ἐγγονόπουλο, Κεφαληνὸ, Μόραλη καὶ ἄλλους, προσπαθεῖ, χωρὶς βεβαίως νὰ παρουσιάσῃ καθολικὴ πληρότητα, νὰ συγκεντρώσῃ ἀναζητήσεις καὶ κατευθύνσεις τῆς ἑλληνικῆς ζωγραφικῆς τῶν τελευταίων εἴκοσι πέντε χρόνων. Ἄν καὶ ἀπὸ τὴν ἐκθεση αὐτὴ λείπουν γνωστὰ ὀνόματα ζωγράφων τῶν ὁποίων ἡ συμβολὴ στὴ νεοελληνικὴ ζωγραφικὴ εἶναι σημαντικὴ, ἐν τούτοις τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τὴ συλλογὴ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, ὀργανωμένα σὲ ὁμάδες, θὰ προσπαθήσουν νὰ σημειώσουν τὰ διαδοχικὰ κύματα καὶ τὶς τεχνολογίες ποῦ ἀναπτύχθηκαν στὴν Ἑλλάδα, παράλληλα μὲ τὸν ἄλλο κόσμον. στὸ διάστημα αὐτό.

Ἡ πρώτη ἀντίδραση στὴν Ἑλλάδα παρουσιάστηκε στὸ τέλος τῆς πέμπτης δεκαετίας τοῦ αἰῶνα μας, ὅταν στὴ σύγχρονη ζωγραφικὴ τὸ χρῶμα σὰν καλλιτεχνικὸ ἀντικείμενο μὲ διπλὴ ὕψή, δηλαδὴ καὶ σὰν ὕλικό ποῦ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει θέμα χωρὶς συγκεκριμένη μορφή καὶ σὰν ὕλικό μὲ κινητικὴ, ἀντικειμενικὴ καὶ μορφοποιητικὴ ὑπόσταση, ἄρχισε νὰ ἀπασχολῇ τοὺς νέους καλλιτέχνες. Ζωγράφοι, ὅπως ὁ Τέτσης, ὁ Μυταράς, ὁ Γαίτης, ὁ Βατζιάς, ὁ Κανιάρης, ὁ Καρας, ὁ Λογοθέτης, ὁ Μοσχίδης, ὁ Πρέκας, ὁ Τούγιας καὶ ὁ Τσάρας, ἀναζητοῦν στὸ χρῶμα τὸ σκοπὸ καὶ τὴ δημιουργία γιὰ τὸ μετέπειτα ἔργο τους.

Τὴν ἐπόμενη δεκαετία ἄλλοι πάλι καλλιτέχνες οἰκειοποιοῦνται τὸν ἐξωτερικὸ κόσμο καὶ δεῖχνουν μιὰ τάση κοινωνικοπολιτιστικὴ ἢ σουρρεαλιστικο-ἐξπρεσιονιστικὴ. Οἱ ζωγράφοι αὐτοί, ἀριστοὶ γνώστες τοῦ σχεδίου καὶ ἀσσογοὶ ἐκτιμητὲς τῆς ἀφηρημένης - παραστατικῆς ζωγραφικῆς, ἔδωσαν τὴν πρώτη ὑλοποίηση στὴν Ἑλλάδα τῆς μεταφρημένης - νεοπαραστατικῆς ζωγραφικῆς. Ὁ Φασιανός, ὁ Βενετούλιας, ὁ Γουναρίδης, ὁ Ζουμπουλάκης, ὁ Ἰωάννου, ἡ Καναγκίνη, ὁ Κανακάκης, ὁ Κελαϊδῆς καὶ ὁ Κυπραῖος, μὲ μιὰ δυνατὴ συνειδητοποίηση τῆς πραγματικότητος ποῦ τὴν κάνουν ἀντικείμενο, πλησιάζουν τὴν κοινωνία, καταγγέλουν τὰ «κουσοῦρια» τῆς καὶ ἐνώνονται μαζί μὲ τοὺς προηγούμενους σὲ μιὰ νέα αἴσθηση γιὰ τὴ νεοελληνικὴ ζωγραφικὴ, τὴν αἴσθηση γιὰ μιὰ παγκοσμιότητα.

Ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, σὲ ἀτομικὲς καὶ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις, οἱ Ἕλληνες ζωγράφοι παρουσίασαν τὴ νέα πλευρὰ τῆς τέχνης στὸ τόπο τους καὶ παράλληλα, μὲ τὴν οἰκειοποίηση ἐξωγενῶν ἐρεθισμῶν, νέων προσανατολισμῶν, μὸρφωσαν τὰ καινούργια ρεύματα τῆς τέχνης καὶ ἔδωσαν πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τὴν εἰσφορά τους στὴν εὐρωπαϊκὴ καὶ παγκόσμια τέχνη.

Εἰδικώτερα ὁ Φασιανός, ποῦ μὲ τὸ ἔργο του ἐπιδιώκει τὴν καλλιτεχνικὴ ἀκίνητοποίηση τῆς πραγματικότητος, ζωγραφίζοντας μὲ μοναδικὸ στήριγμα καὶ ἐκφραση τὸ χρῶμα, κριτικὰ ἐρευνᾷ τὴ διάρθρωση τῆς ζωῆς καὶ μὲ εἰρηνικὸ-ἀνθρώπινο «χιοῦμορ» καταγράφει τὶς μικροδυναμίες τῆς.

Στὴ σύγχρονη αὐτὴ ἀντίληψη καλλιτεχνικῆς συλλήψεως, ποῦ γεννήθηκε στὸ Παρίσι στὸ 1953 καὶ ποῦ ἀκολούθησαν πολλοὶ καλλιτέχνες, προσεχώρησαν καὶ οἱ Ἕλληνες ποῦ ἀνάλογα μὲ τὸ σημερινό τους ἔργο ἐντάσσονται στὰ διάφορα κινήματα τοῦ νεορραλισμοῦ, τοῦ μαγικοῦ ρεαλισμοῦ, τῆς λυρικῆς ἀφαιρέσεως, τοῦ ὑπερρεαλισμοῦ, τοῦ φανταστικοῦ ρεαλισμοῦ, τῆς γεωμετρικῆς ἀφαιρέσεως, τοῦ κονστρουκτιβισμοῦ καὶ τῆς Pop-Art.

Μὲ τελείως διαφορετικὴ τοποθέτηση ἀπὸ τὶς γενιὲς τῶν μεγάλων ζωγράφων ποῦ πέρασαν καὶ θεμελίωσαν τὴν τέχνη στὸν τόπο μας, ἀπὸ τὸν Νικηφόρο Λύτρα καὶ τὸν Νικόλαο Γύζη, στὸ διάστημα τοῦ μεσοπολέμου, στὰ πικρὰ χρόνια τοῦ πολέμου καὶ μέχρι τὸ 1960, οἱ νέοι μας ζωγράφοι — ἄσχετα ἂν δὲν ἀντιπροσωπεύωνται στὴν ἐκθεση αὐτὴ — ρίξαν μιὰ πιὸ καθαρὴ ματιὰ στὸν κόσμο, δημιούργησαν μὲ πιὸ ἐξάστερη σκέψη καὶ ἔκαναν μιὰ βαθύτερη παρατήρηση — πιὸ βαθειὰ ἀπὸ τοὺς ἐξπρεσιονιστὲς καὶ ντανταῖστὲς — στὶς πληγὲς καὶ στὶς ἀδυναμίες τῆς πόλεως καὶ τῆς κοινωνίας τους.

Από την τοποθέτηση αυτή, κοινωνικά, πολιτικά και κοινωνιολογικά προβλήματα, πόλεμος, καταστροφές, αθλιότητες και βασανισμοί, έφεραν τους καλλιτέχνες πιο κοντά στον άνθρωπο και τους έκαναν να εισχωρήσουν πιο βαθειά στα άδυτα της ψυχής του.

Από τα έργα της ομάδας των Έλλήνων ζωγράφων ξεπροβάλλει αυτή η τάση με μια πιο έντονη αντικειμενοποίηση της καλλιτεχνικής έκφράσεως ή όποια θα τους φέρη στην ποιοτική ανωτερότητα.

Ο καθηγητής Βλάσης Κανιάρης, ο Στάθης Λογοθέτης, ο Βασίλης Κυπραίος, ο Γιώργος Τούγιας και άλλοι καλλιτέχνες, χρησιμοποιώντας υλικά που βρίσκονται πρόχειρα μπροστά τους, ελεύθερα, πεταμένα από τους ίδιους πολλές φορές, τα ξαναδείχνουν σαν μια χρήσιμη, γεμάτη μηνύματα, αίσθηση και ευαισθησία εικόνα. Δέρματα, υφάσματα, έφημερίδες, γύψος, αφίσσες, ξύλα και κάθε χρήσιμο που έγινε άχρηστο από την καταναλωτική κοινωνία υλικό, μεταβλήθηκε με την βοήθεια του χρώματος σε υλικό καλλιτεχνικής έκφράσεως.

Παράλληλα με την ομάδα αυτή των νέων-ρεαλιστών, μιá άλλη ομάδα καλλιτεχνών, χρησιμοποιώντας τα πατροπαράδοτα μουσαμά, χρωστήρες, και παραδοσιακές ή σύγχρονες χρωστικές ουσίες και ξεκινώντας από μια βαθειά γνώση της άφηρημένης ζωγραφικής, δημιουργούν και εκφράζουν καθημερινές ανθρώπινες ή μυθολογικές παραστάσεις. Ο καθηγητής Δημήτρης Μυταράς, ο Χρίστος Καράς, ο Δανιήλ Γουναρίδης, ο Λουκάς Βενετούλιας, ο Βασίλης Κελαϊδής είναι οι υπερρεαλιστές της ομάδας αυτής, που με τη δουλειά τους μορφώνουν τις διάφορες τάσεις της μεταφρημένης, νεο-παραστατικής ζωγραφικής. Κοντά τους ζωγράφοι όπως ο Γιάννης Γαίτης, ο Πέτρος Ζουμπουλάκης, ο Λευτέρης Κανακάκης, ο Χρόνης Μπότσογλου, ο Σωτήρης Σόρογκας και ο Μάριος Βατζιάς που ξεκινάνε από παραστατική-ρεαλιστική ζωγραφική αποδίδουν και τονίζουν με όξεία περιγραφή, με μελετημένη επαγγελματική και τεχνική έπιμέλεια και με έκδηλη την πρόθεση ενός διανοητικού ψυχικού ή και πνευματικού έρεθισμού, τα λάθη, τις έλλείψεις, τó άγχος και τις άσυγχώρητες άβλεψίες της κοινωνίας μας.

Δίπλα σ' αυτά τα διάφορα κύματα ή κινήματα που σημάδεψαν την Τέχνη στην Ελλάδα τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια, υπάρχουν καλλιτέχνες πού, μόνοι τους ή σε ομάδες, εκφράζουν με την ζωγραφική τους έννοιες, συμβολισμό, ψυχικές, μεταφυσικές ή και ποιητικές καταστάσεις.

Ο Γιώργος Ίωάννου αναπτύσσει στην Ελλάδα την παραστατική Pop-Art σαν μια συνάντηση της αυτόχθονης Pop-Art των Άγγλων και της Pop-Art της Ν. Υόρκης με δική του ίσως έλληνική - εικονογραφική μορφοποίηση και πιο έντονη εικονογραφικά δοσμένη κριτική άποψη. Η Νίκη Καναγκίνη δείχνει πειράματα δομικής γραμμικής μεταφοράς της καθαρής óπτικής εικόνας, στο δίχρωμο περιορισμό του άσπρου και μαύρου. Τó παιχνίδι με τó φαινόμενο της óπτικής παρουσιάσεως γίνεται άκόμη πιο λεπτό και ευαίσθητο με τις γραμμώσεις, τα συστήματα και τη μαθηματική σκέψη του Παντελή Ξαγοράρη.

Περιδιαβάζοντας την έκθεση αυτή μπορεί κανείς να παρατηρήσει άκόμη: τά

αισθητικά σχήματα και την αναδιοργάνωση του χώρου με το χρώμα, σαν κυρία χαρακτηριστικά του Πάρι Πρέκα, τις συνθέσεις αναλυτικού κυβισμού, που είναι δείγματα άψογου τεχνικής και τυπικής λεπτότητας, του Κώστα Τσιάρα και ακόμη τα έργα του Παναγιώτη Τέση που ή ζωγραφική τους, ανατρέχοντας στις πηγές της νεοελληνικής ζωγραφικής, βρίσκει εκεί το δυνατό στήριγμα, που τον έχει επιβάλλει σαν ένα από τους κυριώτερους κολοριστές της νέας γενιάς. Οι στυλιζαρισμένες και άπλουστευμένες μορφές και σχήματα, έχουν χαρακτήρα, παρ' όλα αυτά, ποιητικό, και ευαίσθητα χρώματα με άχνους τόνους.

Αυτής της κατευθύνσεως, ή ποιητική και έκφραστική πηγή δέν εξαντλείται εύκολα, έφευρίσκει άλλες κατευθύνσεις, τρόπους έκφράσεως και χρωματικές έναλλαγές της σκάλας των χρωμάτων, που επιτρέπουν σε ζωγράφους όπως ο Παύλος Μοσχίδης να δημιουργούν με δεξιοτεχνία, έργα με ευαίσθητα ή έντονα χρώματα, και με θέματα παρμένα από τη ζωή και τις σχέσεις του ανθρώπου. Στα έργα του Μοσχίδη, με κυρίαρχο πρόσωπο σχεδόν πάντα τη γυναίκα, ένας τρυφερός λυρισμός αλλά και μιá δυνατή σοβαρότητα κυριαρχούν, που με έναλλαγές κόκκινου, καστανού και μαύρου χρώματος, προσφέρουν την ένταση στη ζωγραφική του.

Τέλος τους δύο νέους χαρακτες Βασίλη Χάρο και Νέλλα Γκόλαντα που κινούνται στη σύγχρονη κοινωνία γεμάτη εξέλιξη και απαιτήσεις, ο συνδυασμός της τέχνης τους με την αρχιτεκτονική, τον περιβάλλοντα χώρο και την καθημερινότητα, τους έχει φέρει πιο κοντά στην ελληνική λαϊκή τέχνη και τους δίνει μιá ανεξάντητη πηγή έμπνεύσεως αλλά όχι και μοναδική. Μαζί με μιá ομάδα νέων που βγήκαν από το εργαστήριο του καθηγητή Γραμματόπουλου, προσφέρουν και επιβάλλουν με το έργο τους τον τύπο του χαράκτη-ζωγράφου στις μέρες μας.

Όπως και στην αρχή του προλόγου αυτού ανέφερα πολλοί νέοι καλλιτέχνες λείπουν από την έκθεση αυτή και ή παρουσίαση εδώ περιορίζεται σε ένα μόνο μέρος της σύγχρονης ελληνικής προσφοράς προς τον υπόλοιπο κόσμο. Έν τούτοις και με αυτά τα δείγματα της σύγχρονης τέχνης γίνεται φανερό ότι και τους Έλληνες καλλιτέχνες απασχολούν κοινές παγκόσμιες διεισδυτικές σκέψεις, οι ίδιοι παγκόσμιοι προβληματισμοί και τα ίδια κοινωνικο-πολιτικά θέματα που οδηγούν σε έκφράσεις κοινών δραματισμών.

Με την αίσθηση του ψυχικού αυτού συνδέσμου και με την βοήθεια του καταλόγου, είναι πιο εύκολο ό επισκέπτης να αντιληφθί και να επικοινωνή με τα έργα των Έλλήνων ζωγράφων, που εκφράζουν σε εξάρτηση με τη δημιουργική τους ιδιομορφία, την αντιμετώπιση των προβλημάτων του καιρού μας.

Έλπίζουμε ότι ή έκθεση αυτή μεταφέρει όχι μόνο τις επιδιώξεις και τις προσπάθειες των Έλλήνων καλλιτεχνών αλλά και την βαθύτερη ουσία της και ένα μέτρο της προσφοράς της νεοελληνικής ζωγραφικής προς την Ευρωπαϊκή.

Dr. Δημήτριος Παπαστάμος

Vorwort

Die National-Pinakothek veranstaltet mit Hilfe des Direktors des Museums am Ostwall in Dortmund, Herrn Dr. Eugen Thiemann, die Ausstellung «Panorama der griechischen Malerei in den letzten fünfundzwanzig Jahren». Die Ausstellung ist in diesem Museum und Pinakothek der Stadt Dortmund untergebracht; sie wird ungefähr zwei Monate dauern.

Für die Organisation, Durchführung und Präsentierung dieser Ausstellung, die im Rahmen der von der Stadt Dortmund gemeinsam mit dem griechischen Ministerium für Kultur und Wissenschaften veranstalteten Kulturwoche stattfindet, möchte ich dem Minister, Professor und Mitglied der Akademie, Herrn Konstantinos Trypanis, dem Generaldirektor für kulturelle Angelegenheiten im Kulturministerium, Herrn Georg Marangidis, und dem prominenten Kollegen und Direktor des Museums am Ostwall, Herrn Dr. Eugen Thiemann, meinen Dank zum Ausdruck bringen.

Diese Ausstellung zeigt uns die Fortsetzung einer historischen Kunstentwicklung, die 1928 mit den großen Modernen der neugriechischen Malerei einsetzte: Gounaropoulos, Hadjikyriakos-Gikas, Vassiliou, Tsarouchis, Kontopoulos, Spyropoulos, Engonopoulos, Kephalinos, Moralis und andere mehr, und versucht, selbstverständlich ohne Ansprüche auf Vollständigkeit zu erheben, Zwecke und Bestrebungen und Richtungen der griechischen Malerei in den letzten fünfundzwanzig Jahren zusammenzutragen. Obwohl von dieser Ausstellung Namen bekannter Maler fehlen, die zur neugriechischen Malerei bedeutenden Beitrag geleistet haben, trachten die hier gezeigten Werke, die der Sammlung der National-Pinakothek entstammen und in Gruppen zusammengestellt sind, die verschiedenen Wellen und Kunstrichtungen zu trassieren, die sich in dieser Zeit in Griechenland, genauso wie in anderen Ländern, entwickelt haben.

In Griechenland wurde die erste Reaktion gegen Ende der fünfziger Jahre verzeichnet, als man anfang, sich in der modernen Malerei mit der Farbe als Kunstgegenstand, mit doppelter Substanz zu beschäftigen, d.h. sowohl als Material, das ein Thema ohne konkrete Form darstellen kann, als auch als Material mit kinetischer, subjektiver und gestaltender Substanz. Maler wie Tetsis, Mytaras, Gaitis, Vatzias, Kaniaris, Karas, Logothetis, Moschides, Prekas, Tougias und Tsaras suchen in den Farben den Zweck und die Schöpfung für ihr späteres Werk.

In der darauffolgenden Dekade machen sich wiederum andere Künstler die Aussenwelt zu eigen und zeigen eine sozialpolitische bzw. surrealistisch-expressionistische Tendenz. Diese Maler, ausgezeichnete Kenner der Zeichnung und tadellose Schätzer der abstrakt-expressionistischen Malerei, haben in Griechenland die erste spätabstrakt-neokonkrete Malerei substantiiert. Fassianos, Venetoulis, Gounaridis, Zoumboulakis, Ioannou, Kanagini, Kanakakis, Kelaidis und Kypraios mit einer kraftvollen Realisierung der Wirklichkeit, die sie zum Gegenstand machen, nähern sich der Gesellschaft, zeigen ihre «Mängel» an und vereinen sich mit ihren Vorgängern zu einem für die neugriechische Malerei neuen Bewußtsein, dem Bewußtsein des «Weltweiten».

Während dieser Jahre haben die griechischen Maler in individuellen und Gruppenausstellungen die neuen Aspekte der Kunst in ihrem Lande gezeigt und parallel hierzu, indem sie sich äußere Anreize, neue Orientierungen zu eigen machten, die neuen Strömungen der Kunst geschaffen; viele von ihnen haben ihren Beitrag zur europäischen und zur Weltkunst geleistet.

Dies gilt insbesondere für Fassianos, der mit seinem Werk die künstlerische Immobilisierung der Realität anstrebt, indem er mit der Farbe als alleinige Stütze und Ausdruck die Struktur des Lebens kritisch erforscht und mit einem friedlich-menschlichen Humor seine kleinen Schwächen vermerkt.

Dieser modernen Auffassung der künstlerischen Konzeption, die erstmals 1953 in Paris aufkam und der viele Künstler gefolgt sind, sind auch die Griechen beigetreten, die entsprechend ihrem heutigen Werk den verschiedenen Bewegungen: Neorealismus, magischer Realismus, lyrische Abstraktion, Superrealismus, phantastischer Realismus, geometrische Abstraktion, Konstruktivismus und Pop-Art, eingegliedert werden.

Mit einer ganz andersartigen Einstellung als die vergangenen Generationen der großen Maler, die die Kunst in unserem Land fundiert haben, Nikiphoros Lytras und Nikolaos Gyzis, haben unsere jungen Maler in der Zeit zwischen den beiden Weltkriegen, in den bitteren Kriegsjahren bis 1960 — ungeachtet dessen, daß sie in dieser Ausstellung nicht vertreten sind — die Welt mit klarem Blick betrachtet, klarere Gedanken gebildet und tiefere Beobachtungen angestellt, viel tiefer als die Expressionisten und Dadaisten, in die Wunden und Schwächen der Stadt und ihrer Gesellschaft.

Aus dieser Einstellung heraus haben soziale, politische und soziologische

Probleme, Krieg, Zerstörung, Misären und Folterungen die Künstler dem Menschen näher gebracht und sie veranlaßt, tiefer in das Allerneiligste seiner Seele zu dringen.

Aus den Werkender Gruppe griechischer Maler geht diese Tendenz, mit intensiveren Konfrontierung der künstlerischen Ausdrucksweise hervor, eine Tendenz, die sie zur qualitativen Superiorität führen wird.

Professor Vlassis Kaniaris, die Künstler Stathis Logothetis, Vassilis Kypraios, Giorgos Tougias und andere, benutzen griffbereit herumliegendes Material, frei, manchmal von ihnen selbst abgeworfen, und zeigen es erneut wie ein nützliches Bild voller Mitteilungen, Gefühl und Sensibilität. Leder, Stoffe, Zeitungen, Gips, Posters, Holz und alles brauchbare Material, von der Konsumgesellschaft unbrauchbar gemacht, hat sich mit Hilfe der Farbe zu Material künstlerischen Ausdrucks verwandelt.

Parallel zu dieser Gruppe der Neorealisten, benutzt eine andere Gruppe das Traditionelle: Wachstuch, Pinsel und traditionelle oder moderne Farbstoffe; sie geht von einer tiefen Kenntnis der abstrakten Malerei aus und schöpft und bringt zum Ausdruck alltäglich menschliche oder mythische Darstellungen. Professor Dimitris Mytaras, die Künstler Christos Karas, Daniel Gounaridis, Loukas Venetoulas, Vasilis Kelaidis sind die Superrealisten dieser Gruppe, die mit ihren Werken die verschiedenen Tendenzen der spätabstrakten neokonkreten Malerei formen. Neben ihnen haben Maler wie Giannis Gaitis, Petros Zoumboulakis, Lefteris Kanakakis, Chronis Botsoglou, Sotiris Sorogas und Marios Vatzias, die von darstellender-realistischer Malerei ausgehen, mit scharfen Umrissen, mit studierter professionellen und technischen Sorgfalt und mit offensichtlicher Absicht einen intellektuellen, seelischen oder auch geistigen Anreiz, die Mängel, die Fehler, die Seelenqual und die unverzeilichen Versehen unserer Gesellschaft wiedergegeben und unterstrichen.

Neben diesen verschiedenen Wellen bzw. Bewegungen, die die Kunst in Griechenland in den letzten fünfundzwanzig Jahren gebrandmarkt haben, gibt es Künstler, die allein oder in Gruppen mit ihrer Malerei Begriffe, Symbolismen, seelische, metaphysische oder auch poetische Stimmungen zum Ausdruck bringen.

Georg Ioannou entwickelt in Griechenland die darstellende Pop-Art als eine Art Begegnung der autochthonen Pop-Art der Engländer und derjenigen von New York, mit einer eigenen vielleicht griechischen bildnerischen Darstellung und einer viel intensiveren bildnerisch wiedergegebenen kritischen Einstellung. Niki Kanagini produziert Versuche konstruktiver linearer Wiedergabe des rein optischen Bildes in zweifarbigiger Restriktion von Weiß und Schwarz. Das Spiel mit dem Phänomen der optischen Darstellung wird noch feiner und sensitiver durch die Straffierungen, die Systeme und das mathematische Denken von Pantelis Xagoraris.

Beim Wandeln durch diese Ausstellung kann man noch beobachten: die ästhetischen Formen und die Reorganisation des Raumes mit Hilfe der Farbe, als

Hauptcharakteristikum der Werke von Paris Prekas; die Kompositionen analytischen Kubismus, ein tadelloses Muster technischer und formeller Feinheit, von Kostas Tsiaras; ferner noch die Werke von Panagiotis Tetsis, dessen Malerei auf die Quellen der neugriechischen Malerei zurückgeht und dort die solide Basis findet, die ihn als einen der bedeutendsten Koloristen der jungen Generation bekannt gemacht hat. Die stilisierten und vereinfachten Formen und Gestalten haben trotz allem poetischen Charakter und sensitive Farben mit hauchfeinen Abtönungen.

Poetische und Expressionsquelle dieser Richtung lassen sich nicht leicht erschöpfen. Sie finden andere Richtungen, Ausdrucksweisen und Variationen in der Farbenskala, die Malern wie Pavlos Moschides gestatten, mit Kunstfertigkeit Werke mit sensitiven oder intensiven Farben, mit Themen aus dem Leben und den menschlichen Beziehungen zu schaffen. Bei den Werken von Moschides, die fast immer die Frau als Hauptfigur haben, ist eine zarte Lyrik aber auch ein tiefer Ernst vorherrschend, die mit abwechselnd roter, brauner und schwarzer Farbe seiner Malerei Intensität verleihen.

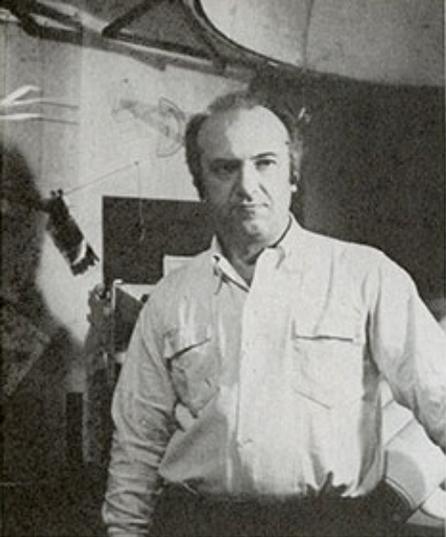
Schließlich die zwei jungen Graphiker, Basil Charos und Nella Golanda, die sich in der entwicklungsreichen und anspruchsvollen modernen Gesellschaft bewegen; die Kombination ihrer Kunst mit der Architektur, dem umgebenden Raum und der Alltäglichkeit hat sie der griechischen Volkskunst näher gebracht und ihnen eine unerschöpfliche jedoch nicht einzigartige Inspirationsquelle vermittelt. Zusammen mit einer Gruppe junger, der Werkstatt von Prof. Grammatopoulos entstammender Künstler, präsentieren und setzen sie mit ihrem Werk den Typ des Graphiker-Malers unserer Zeit durch.

Wie hier bereits anfangs erwähnt, sind viele junge Künstler von dieser Ausstellung abwesend und das hier Gezeigte beschränkt sich nur auf einen Teil dessen, was die moderne griechische Kunst der übrigen Welt darbietet. Trotzdem wird auch anhand dieser Beispiele der modernen Kunst klar, daß gemeinsame weltweite penetrierende Gedanken, dieselben Weltprobleme und sozialpolitischen Fragen, die zur Expression gemeinsamer geistiger Visionen führen, auch die griechischen Maler beschäftigen.

Das Empfinden einer solchen seelischen Verbundenheit und der Katalog, machen es dem Besucher leicht, die Werke der griechischen Maler zu begreifen und mit ihnen Kontakt herzustellen, den Werken, die in Zusammenhang mit ihrer schöpferischen Originalität die Konfrontierung der Probleme unserer Zeit zum Ausdruck bringen.

Wir hoffen, daß diese Ausstellung nicht nur die Bestrebungen und Bemühungen der griechischen Künstler, sondern auch ihre tiefere Substanz und einen Maßstab für den Beitrag der griechischen zur europäischen Malerei vermittelt.

Dr. Dimitrios Papastamos

Μάριος Βατζιάς

Γεννήθηκε τὸ 1926 στὸ Μεταξοχώρι Λαρίσης. Ἀπὸ τὸ 1948 ὡς τὸ 1953 σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Ὀργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ Πανελλήνιες, σὲ ὁμαδικὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ Διεθνεῖς, ὅπως στὴ Διεθνή Ἐκθεση Εἰκαστικῶν Τεχνῶν στὴ Μόσχα (1957), στὴν Α΄ Μπιεννάλε Παρισιῶν (1959), στὴ Μπιεννάλε Ἀλεξανδρείας (1968) καὶ στὸ Σάο Πάολο (1975).

Marios Vatzias

Er wurde 1926 in Metaxochori bei Larissa geboren. Von 1948 bis 1953 studierte er an der Kunsthochschule Athen. Er hat individuell ausgestellt und an Panhellenischen, an Gruppenausstellungen in Griechenland und an vielen internationalen Ausstellungen teilgenommen, u.a. an der internationalen Ausstellung für darstellende Kunst in Moskau (1957), an der 1. Biennale in Paris (1959), an der Biennale von Alexandria (1968) und Sao Paolo (1975).

ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΤΖΙΑΣ

1. Παρουσία τοῦ ἥρωα
Βινυλικό, 1,18 × 0,90 μ.
2. Παρουσία τοῦ ἥρωα
Βινυλικό, 1,18 × 1,18 μ.

MARIOS VATZIAS

1. Erscheinung des Helden
Vinyl, 1,18 × 0,90 m.
2. Erscheinung des Helden
Vinyl, 1,18 × 1,18 m.

Λουκάς Βενετούλιας

Γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη τὸ 1930. Ἐγκατέλειψε τὴν ἰατρικὴ σχολὴ ὅπου φοιτοῦσε τρία χρόνια καὶ ἦλθε στὴν Ἀθήνα, στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν, γιὰ νὰ σπουδάσει ζωγραφικὴ. Ὀργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὶς Ἠνωμένες Πολιτείες, στὸν Καναδᾶ, στὴν Κύπρο, στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη. Σχεδίασε σκηνικὰ καὶ κοστούμια γιὰ θέατρα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ γιὰ τὸ «Θέατρο Τέχνης» τοῦ Καρόλου Κούν καὶ φιλοτέχνησε ἐξώφυλλα βιβλίων γνωστῶν Ἑλλήνων λογοτεχνῶν.

Lukas Venetoulis

Er wurde 1930 in Thessaloniki geboren. Er gab sein dreijähriges Medizinstudium auf um in Athen an der Kunsthochschule Malerei zu studieren. Er hat individuell ausgestellt und an Gruppenausstellungen in den U.S.A., in Kanada, in Zypern, in Athen und in Thessaloniki teilgenommen. Er hat Bühnenbilder und Kostüme für verschiedene Theater, unter anderem für das «Kunsttheater» von Karolos Koun, entworfen sowie Bücher bekannter griechischen Autoren illustriert.

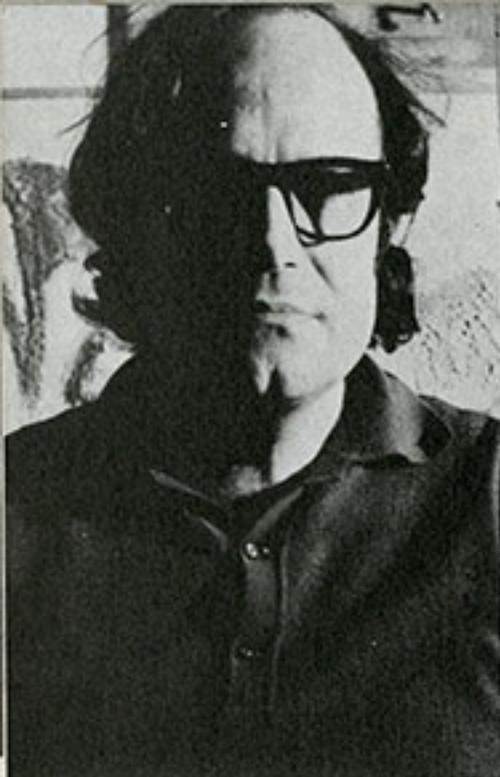
ΛΟΥΚΑΣ ΒΕΝΕΤΟΥΛΙΑΣ

3. Ἐργοτάξιο
Ἀκρυλικό, 0,80 × 1,00 μ.
4. Σαντορίνη
Ἀκρυλικό, 1,20 × 1,05 μ.

LUKAS VENETOULIAS

3. Baustelle
Acryl, 0,80 × 1,00 m.
4. Santorini
Acryl, 1,20 × 1,05 m.

Γιώργος Βογιατζής

Σπούδασε κοντά στον Π. Σαραφιανό και στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στην 'Αθήνα. "Έχει πάρει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην 'Ελλάδα και στο εξωτερικό καθώς και σε Πανελληνίους και Μπιεννάλε. "Έχει οργανώσει ατομικές εκθέσεις στην 'Ελλάδα και στο Παρίσι. Διδάσκει ζωγραφική.

Giorgos Vogiatzis

Er hat bei P. Sarafianos und an der Kunsthochschule Athen studiert und an vielen Gruppenausstellungen in Griechenland und im Ausland sowie an Panhellenischen Ausstellungen und Biennalen teilgenommen. Er hat viele Ausstellungen in Athen und in Paris organisiert. Er unterrichtet im Zeichnen in seiner Privatkunstschule.

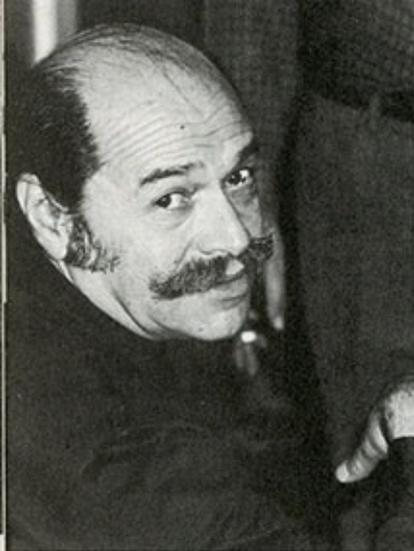
ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

5. Κοπέλλα
Λάδι 1,23 × 0,81 μ.

GIORGOS VOGIATZIS

5. Mädchen
Oel, 1,23 × 0,81 m.

Γιάννης Γαϊτης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1923. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών και από το 1954 ζει στο Παρίσι. Έχει κάνει πολλές ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα, Παρίσι, Ρώμη, Τουρίνο, Φλωρεντία, Χάβρη, Βενετία, Μιλάνο, Ρίο ντε Ζανέιρο, Σικάγο, Λος Άντζελες, Σάν Ντιέγκο, Χαρλντμ και άλλου και έχει πάρει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις όπως στη Μπιεννάλε του Σάο Πάολο (1952, 1963, 1967), στο Salon des réalités nouvelles (1958-1960), Salon des Comparaisons (1960), Figuration narrative (1965), Art Narratif (1966), Pittsburgh Carnegie International (1968), Salon de Mai (1970), Μουσείο Χακόνε της Ιαπωνίας (1976) κ.ά.

Giannis Gaitis

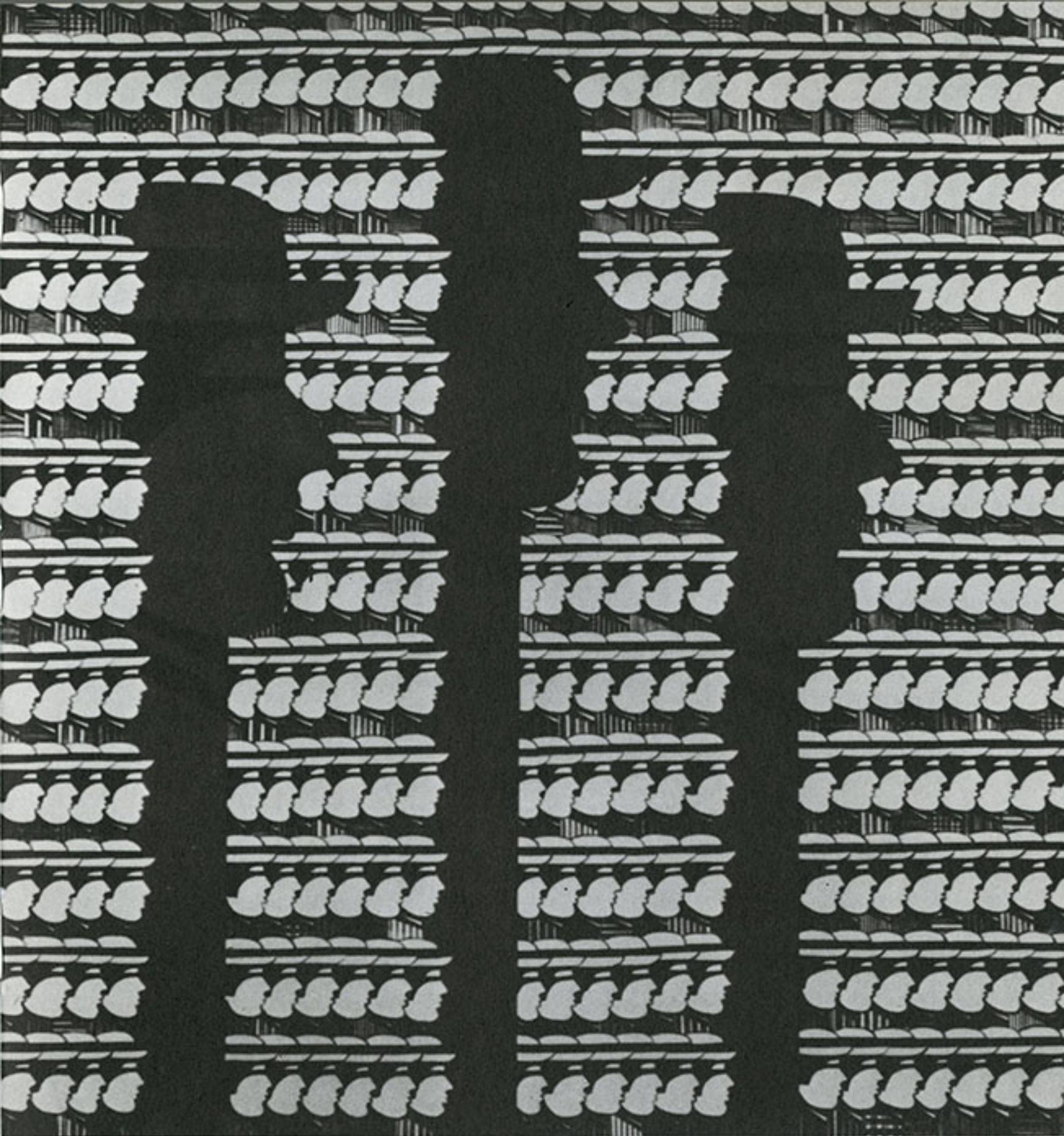
Geboren in Athen 1923. Er hat an der Kunsthochschule Athen studiert und lebt seit 1954 in Paris. Er hat mehrmals in Athen, Paris, Rom, Turin, Florenz, Le Havre, Venedig, Mailand, Rio de Janeiro, Chicago, Los Angeles, San Diego, Haarlem und anderen Orten individuell ausgestellt und an vielen Gruppenausstellungen teilgenommen, wie: Salon des réalités nouvelles (1958-1960), Salon des Comparaisons (1960), Figuration Narrative (1965), Art Narratif (1966), Pittsburgh Carnegie International (1968), Salon de Mai (1970), Museum Hakone in Japan (1976) u.a.m.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΪΤΗΣ

6. Paysages d'hommes
Λάδι, 2,00 x 2,00 μ.
7. Paysages d'hommes
Λάδι, 2,00 x 2,00 μ.

GIANNIS GAITIS

6. Paysages d'hommes
Oil, 2,00 x 2,00 m.
7. Paysages d'hommes
Oil, 2,00 x 2,00 m.

Νέλλα Γκόλαντα

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1941. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών χαρακτηριστική, μωσαϊκό και την τέχνη του βιβλίου. Το 1970 όργάνωσε ατομική έκθεση χαρακτηριστικής στην Αθήνα. Από το 1973 ασχολείται με κατασκευές γλυπτικών χώρων. Παίρνει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στις Πανελλήνιες, συμμετέχει στη Μπιεννάλε Αλεξανδρείας (1972), όπου τιμήθηκε με το 6^ο βραβείο χαρακτηριστικής, και στη Μπιεννάλε του Σάο Πάολο (1973). Αντιπροσωπεύτηκε με έργο της στην Έκθεση της Έθνικης Βιβλιοθήκης του Παρισιού που όργάνωσε από τα αρχεία της.

Nella Golanda

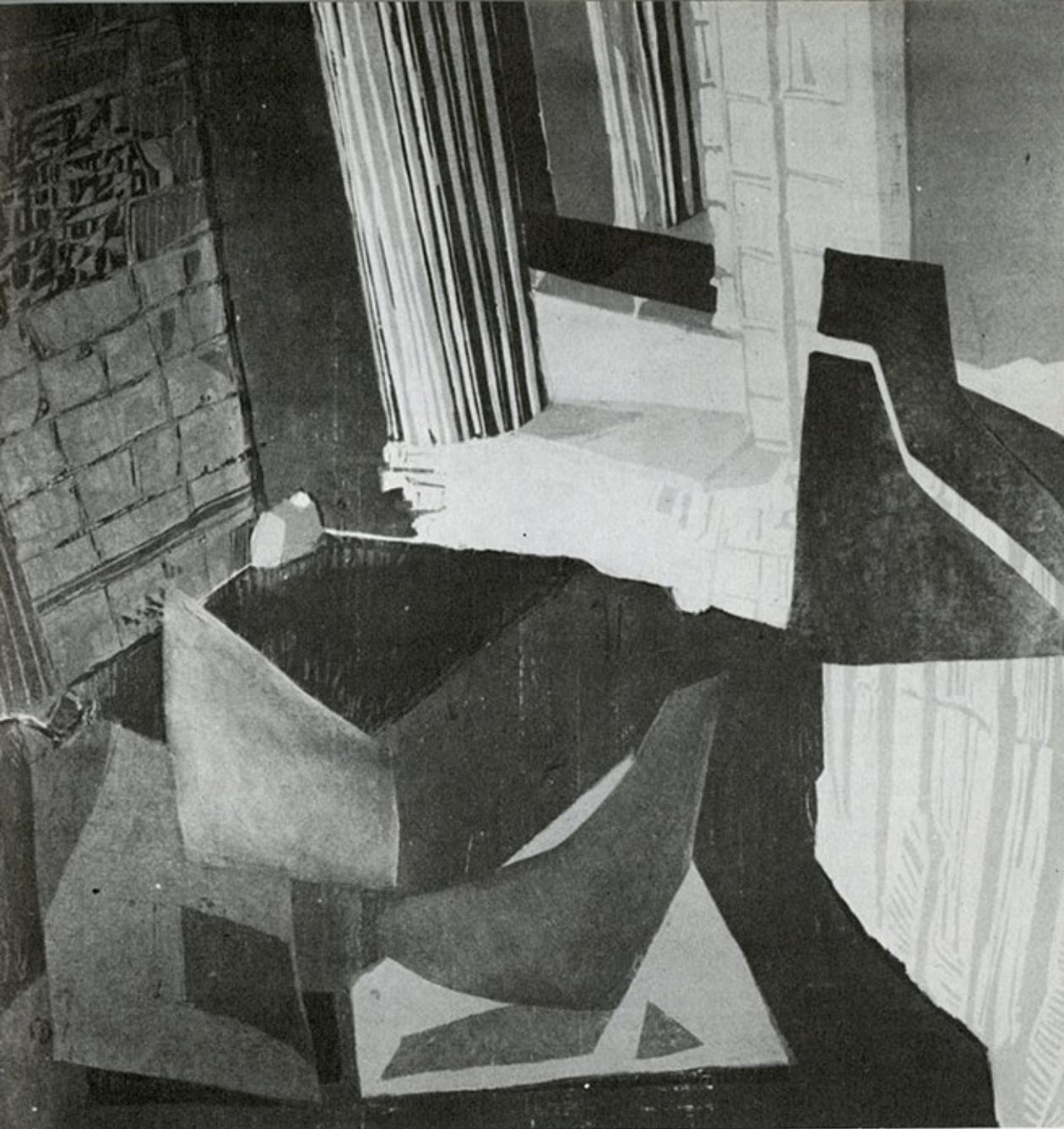
Sie wurde 1941 in Athen geboren und studierte an der Kunsthochschule Graphik, Mosaik und Buchtechnik. 1970 hat sie in einer individuellen Ausstellung Graphiken gezeigt. Seit 1973 beschäftigt sie sich mit der künstlerischen Ausgestaltung von Räumen. Sie nimmt an vielen Gruppenausstellungen in Griechenland sowie an Panhellenischen Ausstellungen, an der Biennale von Alexandria (1972, 2. Preis) und Sao Paolo (1973) teil. An der von der Pariser Nationalbibliothek aus ihrem Archiv organisierten Ausstellung war Frau Golanda mit einem ihrer Werke vertreten.

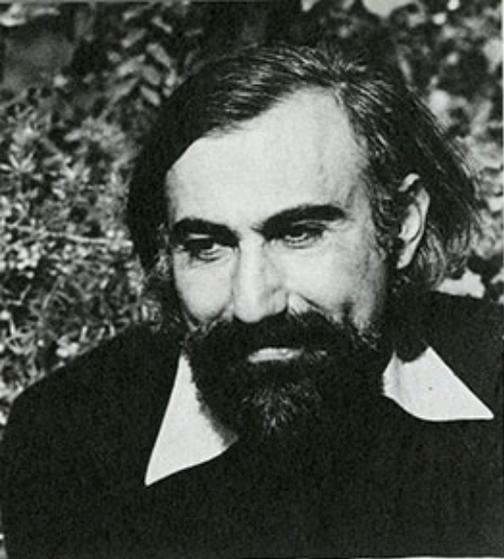
ΝΕΛΛΑ ΓΚΟΛΑΝΤΑ

8. Έλληνικός χώρος XIII
Έγχρωμη ξυλογραφία, 0,70 × 0,62 μ.
9. Έλληνικός χώρος V
Έγχρωμη ξυλογραφία, 0,73 × 0,58 μ.

NELLA GOLANDA

8. Griechischer Raum XIII
Farbiger Holzdruck, 0,70 × 0,62 m.
9. Griechischer Raum V
Farbiger Holzdruck, 0,73 × 0,58 m.

Δανιήλ Γουναρίδης

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1934. Σπούδασε στην 'Αθήνα στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και στο Παρίσι στην Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts, στην Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs (Arts Graphiques) και στην Ecole "Estienne" (Arts Graphiques). 'Από το 1966 διδάσκει σχέδιο στην 'Ιδιωτική Σχολή «Βακαλό» στην 'Αθήνα. Έχει κάνει ατομικές εκθέσεις στην 'Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη και έχει πάρει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις για την παρουσίαση της σύγχρονης τέχνης στην 'Ελλάδα και το εξωτερικό όπως στην Διεθνή Έκθεση Νέων στη Μόσχα (1957), στη Μπιεννάλε νέων στο Παρίσι (1959), στην έκθεση «Έλληνες ζωγράφοι και γλύπτες» στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στο Παρίσι (1962), στην 8η Μπιεννάλε 'Αλεξανδρείας (6' βραβείο ζωγραφικής), στη Μπιεννάλε Σάο Πάολο (1975) κ.ά.

Daniel Gounaridis

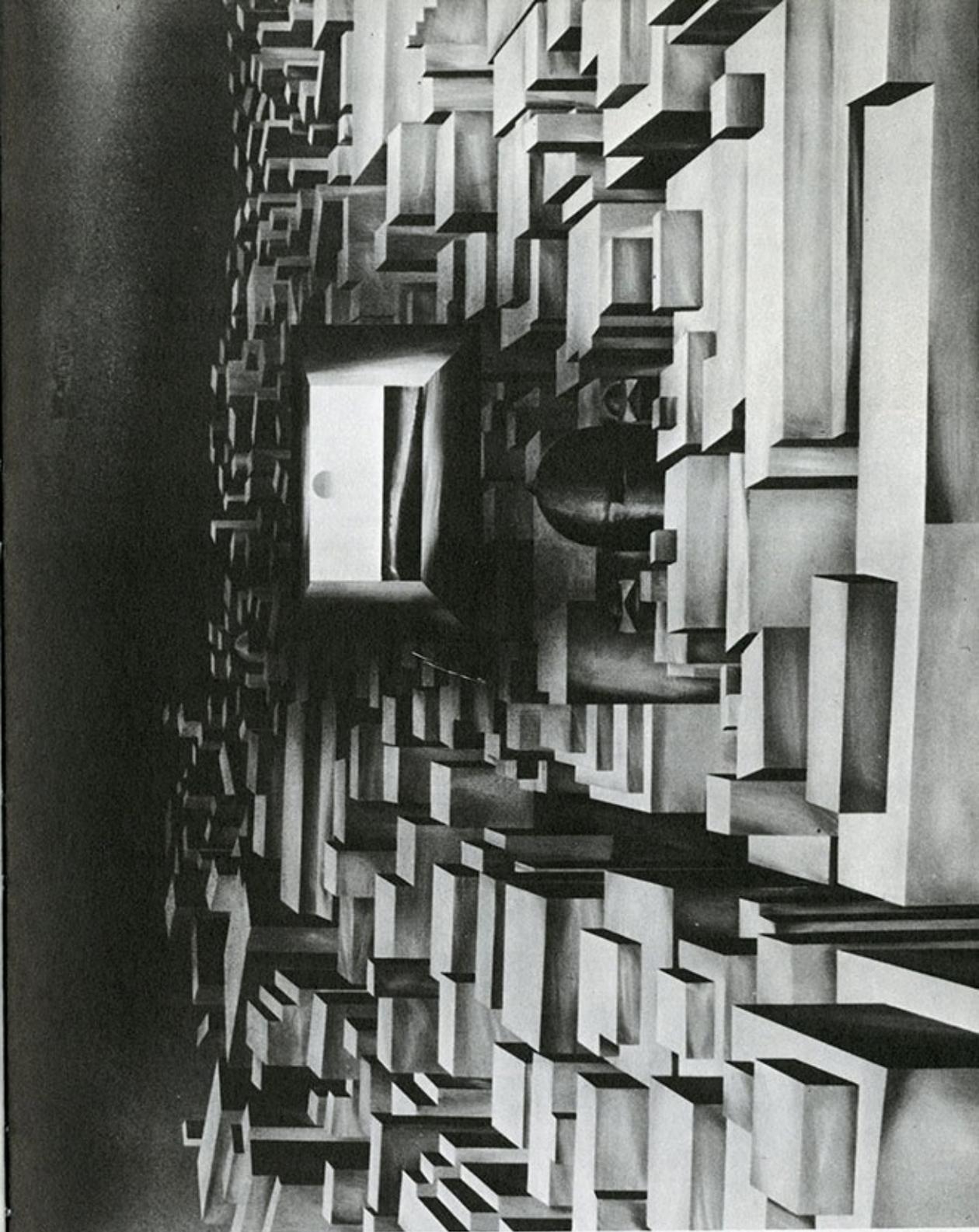
Geboren 1934 in Thessaloniki. Er studierte an der Kunsthochschule Athen und an der Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts, an der Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs (Arts Graphiques) und an der Ecole «Estienne», Paris. Seit 1966 unterrichtet er im Zeichnen an der Privatschule «Vakalo» in Athen. Er hat seine Werke in Athen und in Thessaloniki ausgestellt und an Gruppenausstellungen für moderne Kunst in Griechenland und im Ausland teilgenommen, wie an der internationalen Ausstellung für junge Maler in Moskau (1957), an der Biennale für Junge Maler in Paris (1959), an der Ausstellung «Griechische Maler und Bildhauer» des Museums für Moderne Kunst in Paris (1962), an der 8. Biennale von Alexandria (2. Preis für Malerei), an der Biennale von Sao Paolo (1975) u.a.m.

ΔΑΝΙΗΛ ΓΟΥΝΑΡΙΔΗΣ

10. 'Από τη σειρά «'Η πόλη»
'Ακρυλικό, 1,30 × 1,10 μ.
11. 'Από τη σειρά «'Η πόλη»
'Ακρυλικό, 1,10 × 1,30 μ.

DANIEL GOUNARIDIS

10. Aus der Reihe «die Stadt»
Acryl, 1,30 × 1,10 m.
11. Aus der Reihe «die Stadt»
Acryl, 1,10 × 1,30 m.

Πέτρος Ζουμπουλάκης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1937. Σπούδασε ζωγραφική, σκηνογραφία και διακόσμηση στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα. Διοργάνωσε ατομικές εκθέσεις (1970-1975) και φιλοτέχνησε σκηνικά και κοστούμια για θέατρα των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης. Πήρε μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και σε Πανελλήνιες. Στο εξωτερικό συμμετείχε στην Μπιεννάλε Ισπανίας (1968), Σάο Πάολο (1969), στο Διεθνές Φεστιβάλ ζωγραφικής της Unesco (1971) και στην έκθεση Έλλήνων ζωγράφων στο Άμστερνταμ (1973).

Petros Zoumboulakis

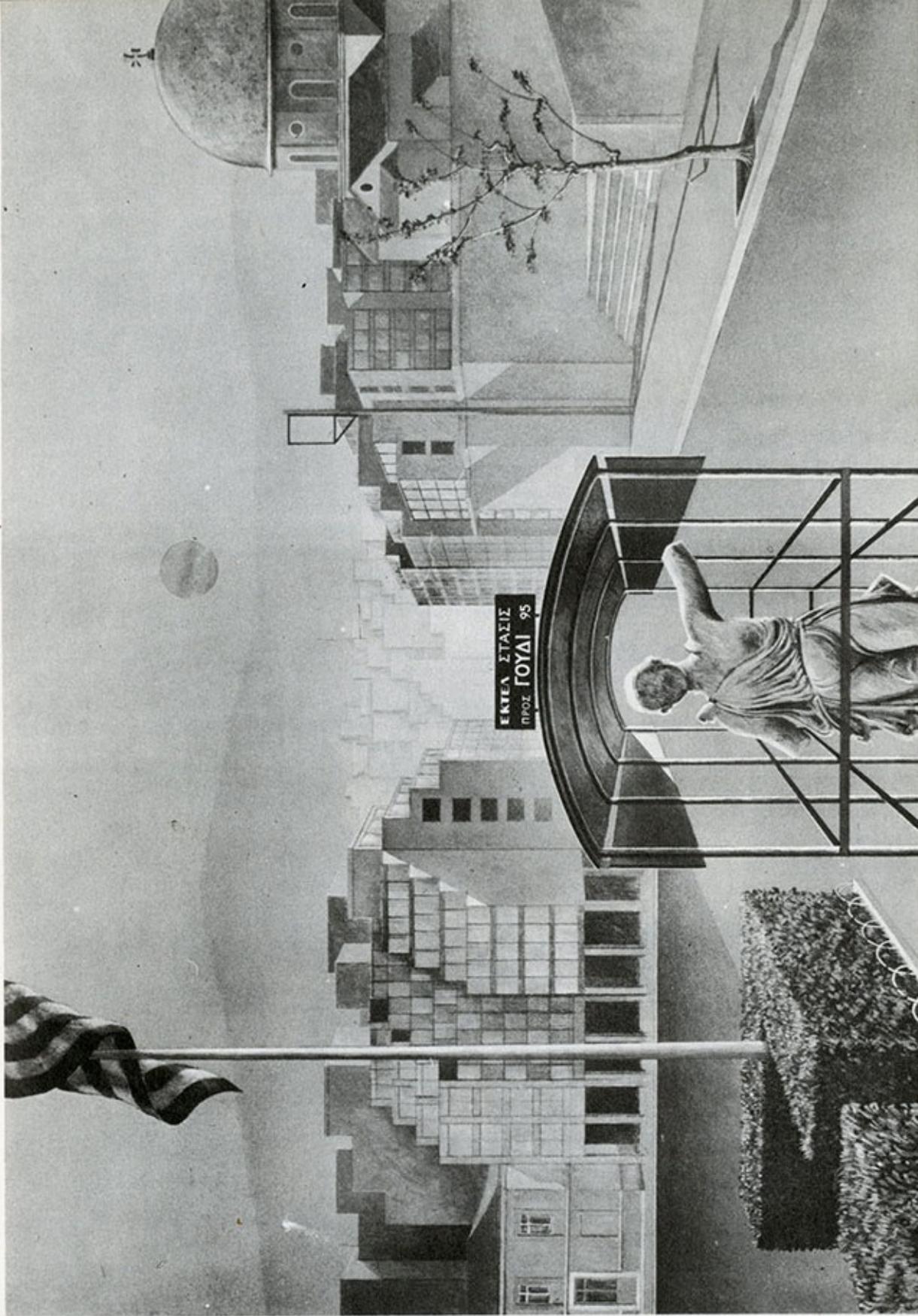
Er wurde 1937 in Athen geboren und studierte Malerei, Bühnenbild und Dekoration an der Kunsthochschule in Athen. Er hat individuelle Ausstellungen (1970-1975) verwirklicht und Bühnenbilder und Kostüme für Theater in Athen und Thessaloniki entworfen. Er hat an Gruppenausstellungen in Griechenland und an Panhellenischen Ausstellungen teilgenommen. Im Ausland hat er an der Biennale in Spanien (1968), Sao Paolo (1969), an dem internationalen Festival für Malerei der Unesco (1971) und an der Ausstellung griechischer Maler in Amsterdam (1973) teilgenommen.

ΠΕΤΡΟΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

12. Στάση προς Γουδί
Ακρυλικό, 1,80 × 1,30 μ.
13. Απόλλων
Ακρυλικό, 2,00 × 0,84 μ.

PETROS ZOUMBOULAKIS

12. Haltestelle nach Goudi
Acryl, 1,80 × 1,30 m.
13. Apollo
Acryl, 2,00 × 0,84 m.

Γιώργος Ίωάννου

Γεννήθηκε τὸ 1932 στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε ζωγραφικὴ καὶ χαρακτηριστὴ στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Παρίσι. Πῆρε μέρος σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις ὅπως στὴν 35ῃ Μπιεννάλε Βενετίας, στὸ Centre Culturel τῆς Ὀστάνδης, στὸ Βουκουρέστι, στὶς Βρυξέλλες, Παρίσι, Ἰταλία κ. ἄ. Ὄργάνωσε ἐπίσης ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ. Τιμητικὲς διακρίσεις πῆρε στὴν Ἰταλία καὶ Βέλγιο.

Georg Ioannou

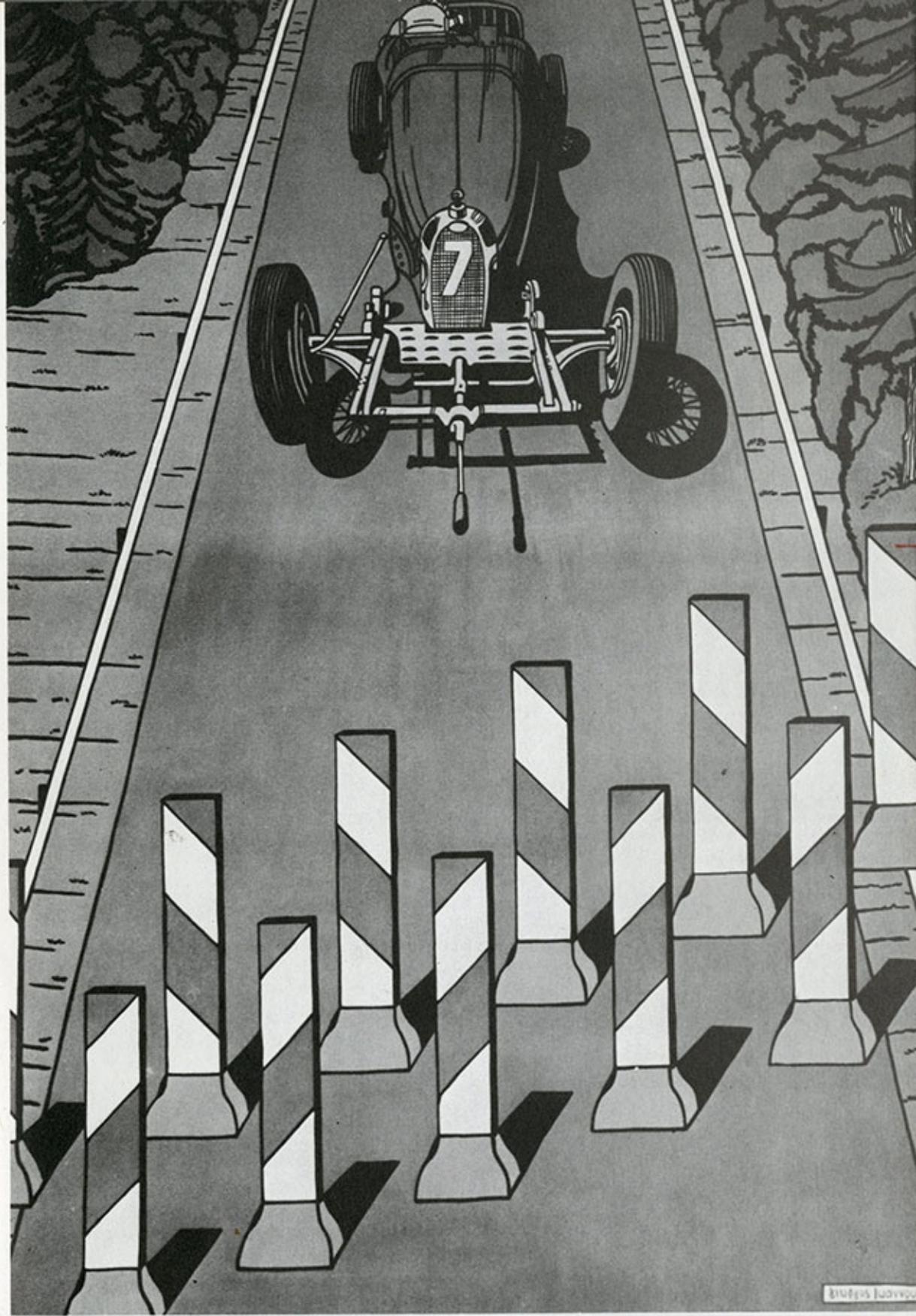
Er wurde 1932 in Athen geboren. Er studierte Malerei und Graphik in Athen und in Paris. Er nahm an Gruppenausstellungen teil, wie an der 35. Biennale von Venedig, im Centre Culturel von Ostende, in Bukarest, in Brüssel, in Paris, in Italien u.a.m. Ferner hat er individuell in Griechenland und im Ausland ausgestellt. Auszeichnungen hat er in Italien und in Belgien erhalten.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

14. Εἰς μνημεῖον ὄνειρου
Λάδι, 1,00 × 0,70 μ.
15. Ἀδυναμία προσελεύσεως
Λάδι, 1,00 × 0,70 μ.

GEORG IOANNOU

14. Zum Gedenken eines Traumes
Öl, 1,00 × 0,70 m.
15. Unmöglichkeit der Ankunft
Öl, 1,00 × 0,70 m.

Νίκη Καναγκίνη

Γεννήθηκε στην 'Αλεξανδρούπολη τὸ 1933. Μέχρι τὸ 1954 σπούδασε στὴ Λωζάννη στὴ Σχολὴ Σχεδίου καὶ 'Εφαρμοσμένων Τεχνῶν καὶ ἀπὸ τὸ 1954-1958 σπούδασε ζωγραφικὴ καὶ χαρακτικὴ στὴν 'Ανωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς 'Αθήνας. Στὸ Λονδίνο συνέχισε γιὰ τρία χρόνια τὶς σπουδές της στὸ Central School of Arts and Crafts. Δίδαξε Βασικὸ Σχέδιο στὴ Σχολὴ Βακαλοῦ μέχρι τὸ 1967. Διοργάνωσε 6 ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν 'Αθήνα καὶ μία τὸ 1962 στὴ Ρώμη. Πῆρε μέρος σὲ Πανελληνίες καὶ σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν 'Αθήνα (1958-1975), στὸ Λονδίνο (1959-1964), στὴ Διεθνῆ Μπιεννάλε Ταπισερί στὴ Λωζάννη (1971), στὴν Ε' Διεθνῆ Μπιεννάλε Ταπισερί στὴ Βαρσοβία (1971), στὴ Βασιλεία (1975), στὸ Μουσείο Χακόνε στὴν 'Ιαπωνία (1976).

Niki Kanagini

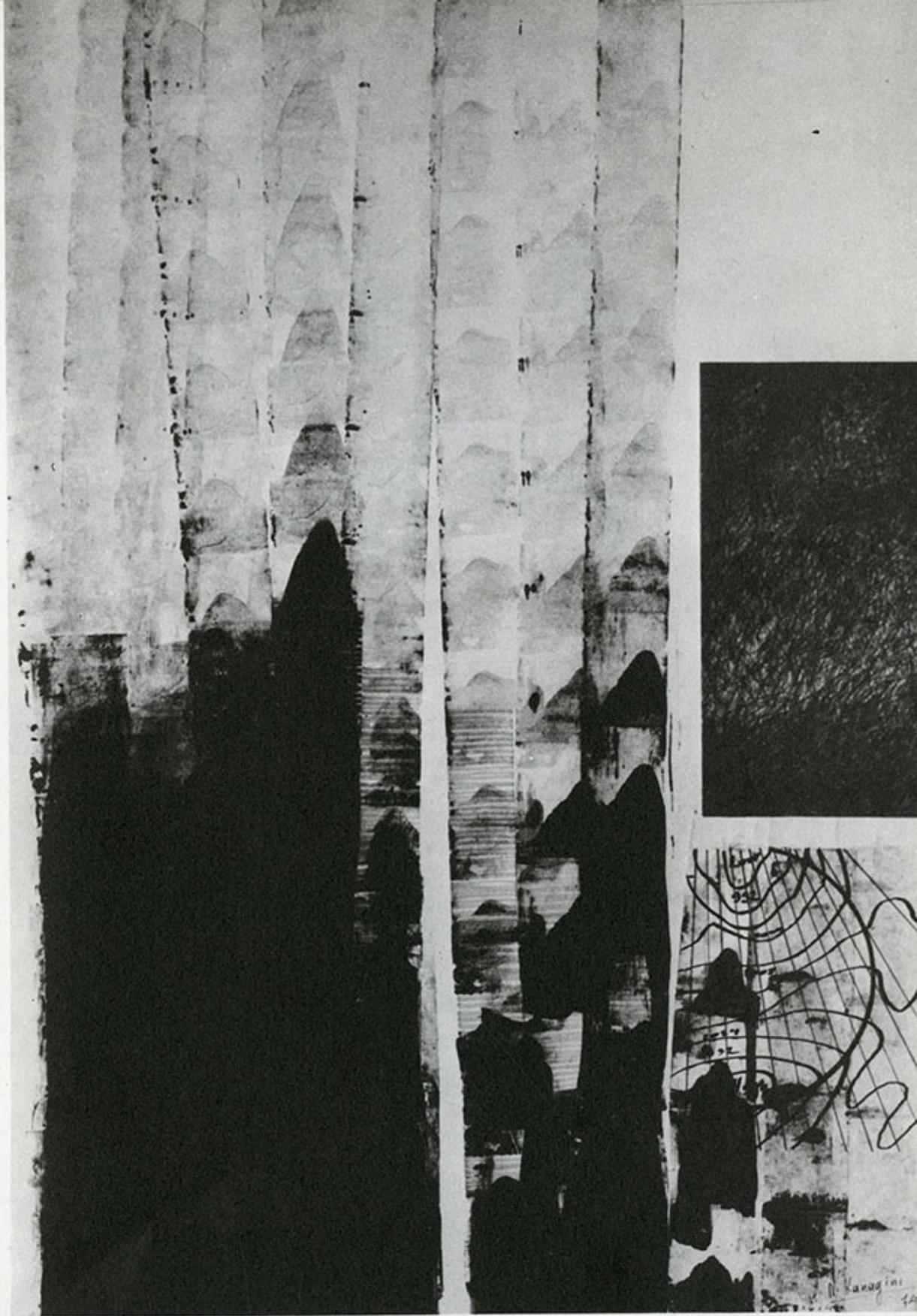
Sie wurde 1933 in Alexandroupolis geboren. Bis 1954 hat sie in Lausanne an der Schule für Zeichnung und Angewandte Künste und von 1954-1958 an der Kunsthochschule in Athen Malerei und Graphik studiert. Anschliessend hat sie in London an der Central School of Arts and Crafts für drei Jahre ihr Studium fortgesetzt. Kanagini unterrichtete bis 1967 im Zeichnen an der Schule «Vakalo» in Athen. Sie hat 6 individuelle Ausstellungen in Athen und eine in Rom im Jahre 1962 organisiert. Ferner hat sie an Panhellenischen Ausstellungen und an vielen Gruppenausstellungen in Athen (1958-1975), in London (1959-1964), in Lausanne an der internationalen Biennale Tapisserie (1971), an der 5. internationalen Biennale Tapisserie in Warschau (1971), in Basel (1975) und im Museum Hakone von Tokio (1976) teilgenommen.

ΝΙΚΗ ΚΑΝΑΓΚΙΝΗ

16. 'Εφημερίδα
Μελάνι, κάρβουνο, 1,00×0,70 μ.
17. 'Εφημερίδα
Μελάνι, κάρβουνο, 1,00×0,70 μ.

NIKI KANAGINI

16. Zeitung
Tinte, Kohle, 1,00×0,70 m.
17. Zeitung
Tinte, Kohle, 1,00×0,70 m.

Λευτέρης Κανακάκης

Γεννήθηκε στο Ρέθυμνο Κρήτης τὸ 1934. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Παρίσι στὴν Ecole des Beaux Arts. Ἔχει πάρει μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἔχει ὀργανώσει ἀτομικὲς στὴν Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη καὶ Κρήτη. Ἀπὸ τὸ 1969 εἶναι βοηθὸς στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν.

Lefteris Kanakakis

Er wurde in Rethymnon in Kreta 1934 geboren. Er studierte Malerei an der Kunsthochschule in Athen und an der Ecole des Beaux Arts in Paris. Er hat an vielen Gruppenausstellungen in Athen und im Ausland teilgenommen und individuell in Athen, in Thessaloniki und in Kreta ausgestellt. Seit 1969 ist er Assistent an der Kunsthochschule Athen.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΑΝΑΚΑΚΗΣ

18. Μπουφάν με ἡμίψηλο
Λάδι, 0,94 × 0,74 μ.
19. Τραπεζι
Λάδι, 0,80 × 1,16 μ.

LEFTERIS KANAKAKIS

18. Windjacke mit Melone
Öl, 0,94 × 0,74 m.
19. Tisch
Öl, 0,80 × 1,16 m.

A. K. K. K. 9/25

Βλάσσης Κανιάρης

Γεννήθηκε στην 'Αθήνα τὸ 1928. Μέχρι τὸ 1955 σπούδασε στὴν 'Ανωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν 'Αθήνα. Συνέχισε τὴν σπουδὴν του στὴ Ρώμη καὶ τὸ Παρίσι. Τὸ 1973 προσεκλήθη στὸ Δυτικὸ Βερολῖνο καὶ τὸ 1975 παρουσίασε ἔργα μὲ θέμα τὸ περιβάλλον καὶ τὴ ζωὴ τῶν ξένων ἐργατῶν σὲ τέσσερις γερμανικὲς πόλεις. Τὸ 1976 ἐξελέγη καθηγητὴς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Πολυτεχνείου. Ἐξέθεσε ἔργα του στὴν 'Αθήνα (1958, 1969), στὴ Ρώμη (1960), στὸ Μιλάνο (1962, 1974), στὴ Βρυξέλλες (1963, 1971), στὸ Παρίσι (1964), στὴ Βενετία (1964), στὴ Στοκχόλμη (1972), στὸ Λονδῖνο (1975).

Vlassis Kaniaris

Er wurde 1928 in Athen geboren. Bis 1955 studierte er an der Kunsthochschule in Athen. Er hat sein Studium in Rom und in Paris fortgesetzt. 1973 wurde er nach Westberlin eingeladen und 1975 stellte er dort sowie in vier anderen deutschen Städten seine Werke mit dem Thema, die Umwelt und das Leben der Gastarbeiter aus. 1976 wurde er zum Professor an der Kunsthochschule Athen berufen. Er hat seine Arbeiten in Athen (1958, 1959), in Rom (1960), in Mailand (1962, 1974), in Brüssel (1963), in Paris (1964), in Venedig (1964), in Stockholm (1972) und in London (1975) ausgestellt.

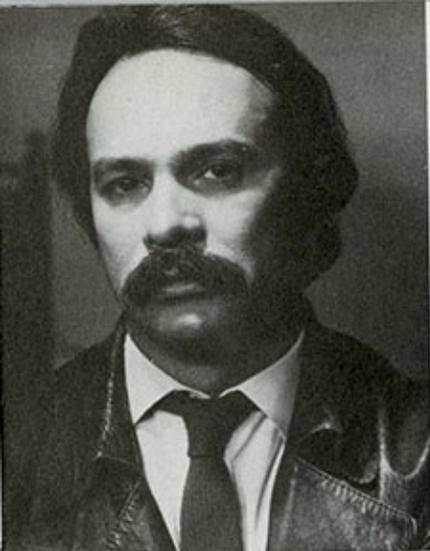
ΒΛΑΣΗΣ ΚΑΝΙΑΡΗΣ

20. Σύνθεση
Μικτὴ ὕλη, 1,00 × 1,50 μ.

VLASSIS KANIARIS

20. Komposition
Mischtechnik, 1,00 × 1,50 m.

Χρίστος Καράς

Γεννήθηκε τὸ 1930 στὰ Τρίκαλα τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ ἀπὸ σπουδὲς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν στὴν Πάντειο Σχολή, γράφτηκε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ τὸ 1955 πῆρε τὸ δίπλωμά του. Στὴν Ecole des Beaux Arts τοῦ Παρισιοῦ, σπούδασε φρέσκο μέχρι τὸ 1960 μὲ ὑποτροφία τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν. Γύρισε γιὰ λίγο στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ σύντομα ἔφυγε πάλι γιὰ τὴν Εὐρώπη. Τὸ 1975, μὲ ὑποτροφία τοῦ Ἰδρύματος Ford, ἔφυγε γιὰ τὴν Ἠνωμένην Πολιτεία ὅπου ἤλθε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ σύγχρονο καλλιτεχνικὸ κλίμα τῆς Ἀμερικῆς. Ἀπὸ τὸ 1961 μέχρι τὸ 1973 διοργάνωσε 9 ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, στὴ Θεσσαλονίκη, στὴν Λευκωσία καὶ στὴς Η.Π.Α. Πῆρε μέρος σὲ πολλὲς Πανελληνίους καὶ σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ διάφορες πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπως στὸ Μουσεῖο Μοντέρνας Τέχνης (1959, 1962, 1963) στὸ Παρίσι, στὸ Ἐλσίνκι (1960), στὸ Palais des Beaux Arts τῶν Βρυξελλῶν (1964), στὸ Σάλτσμπουργκ (1964), στὴ Στοκχόλμη (1965), στὴ Στ' Μπιεννάλε Ἀλεξανδρείας (1965), στὴν Κύπρο (1974) καὶ στὴ Νέα Ὑόρκη (1974, 1975).

Christos Karas

Er wurde 1930 in Trikala Thessaliens geboren. Nach kurzem Studium der Politischen Wissenschaften an der «Panteios» Hochschule in Athen, hat er sich an der Kunsthochschule Athen immatrikulieren lassen, die er 1955 absolvierte. An der Ecole des Beaux Arts in Paris studierte er Freskomalerei bis zum Jahre 1960 als Stipendiat der Griechischen Staatlichen Stipendienanstalt. Er ist für kurze Zeit nach Griechenland gekommen um aber bald wieder nach Mitteleuropa zurückzukehren. 1975 ging er mit einem Stipendium der Ford-Stiftung nach den U.S.A., wo er mit der modernen Kunstrichtung Amerikas Kontakt bekam. Von 1961 bis 1973 hat er 9 individuelle Ausstellungen in Athen, Thessaloniki, Nikosia und in den U.S.A. organisiert. Karas hat an vielen Panhellenischen und Gruppenausstellungen in Griechenland und im Ausland teilgenommen: Museum für Modern Kunst in Paris (1959, 1962, 1963), Helsinki (1960), Palais des Beaux Arts in Brüssel (1964), Salzburg (1964), Stockholm (1965), 6. Biennale von Alexandria (1965), Zypern (1974), New York (1974, 1975).

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΡΑΣ

21. Ἀποκάλυψη
Λάδι, 2,34 × 1,52 μ.
22. Παράλληλη παρουσία
Λάδι, 2,34 × 1,52 μ.

CHRISTOS KARAS

21. Offenbarung
Öl, 2,34 × 1,52 m.
22. Parallele Erscheinung
Öl 2,34 × 1,52 m.

Βασίλης Κελαϊδής

Γεννήθηκε στα Χανιά της Κρήτης το 1938. Σπούδασε ζωγραφική στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών μέχρι το 1960 και ψηφιδωτό μέχρι το 1962. Πήρε μέρος σε ομαδικές εκθέσεις, στην 'Ελλάδα και το εξωτερικό. Στη Μπιεννάλε της 'Αλεξανδρείας το 1976 τιμήθηκε με το Α' Βραβείο ζωγραφικής. 'Οργάνωσε δύο ατομικές εκθέσεις στην 'Αθήνα (1974, 1976).

Vassilis Kelaidis

1938 in Chania, Kreta geboren. Er studierte Malerei an der Kunsthochschule bis 1960 und Mosaik bis 1962. Er nahm an Gruppenausstellungen in Griechenland und im Ausland teil. Er wurde an der Biennale von Alexandria 1976 mit dem 1. Preis für Malerei ausgezeichnet. Er hat zwei individuelle Ausstellungen in Athen organisiert (1974, 1976).

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΛΑΪΔΗΣ

23. Τα τρία δένδρα
'Ακρυλικό, 1,20 × 1,00 μ.
24. Τό πεσμένο δένδρο
'Ακρυλικό, 1,02 × 0,82 μ:

VASSILIS KELAIDIS

23. Die drei Bäume
Acryl, 1,20 × 1,00 m.
24. Gefallener Baum
Acryl, 1,02 × 0,82 m.

A. Giacometti 55

Βασίλης Κυπραίος

Γεννήθηκε στην Αθήνα τὸ 1936. Τελείωσε τὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τὸ 1962. Ἔχει πάρει μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικόν. Τὴν πρώτη του ἀτομικὴ ἐκθεση ὀργάνωσε τὸ 1964. Ἔχει πάρει μέρος στὴν Μπιεννάλε Ἀλεξανδρείας (1966), Παρισίων (1955), Νέας Ὑόρκης M.S.G. (1966). Τιμήθηκε μὲ τὸ πρῶτο βραβεῖο στὴν πρώτη καὶ δεύτερη Πανελλαδικὴ (1961-1962) καὶ στὴν Ἐκθεση Νέων στὸ Παρίσι (1961).

Vassilis Kypraios

Er wurde 1936 in Athen geboren. 1962 beendete er sein Studium an der Kunsthochschule in Athen. Er hat an vielen Gruppenausstellungen in Griechenland und im Ausland teilgenommen. Seine erste individuelle Ausstellung hat im Jahre 1964 stattgefunden. Er hat an der Biennale von Alexandria (1960), von Paris (1965), von New York M.S.G. (1966) teilgenommen. Er wurde bei der ersten und der zweiten Panhellenischen Ausstellung für junge Maler (1961-1962) und bei der Ausstellung für junge Maler in Paris (1961) mit dem ersten Preis ausgezeichnet.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΥΠΡΑΙΟΣ

25. Σίσυφος
Ακρυλικό, 1,76 × 1,47 μ.
26. Μνήμη ἀπόντων
Μικτὴ ὕλη, 1,35 × 1,80 μ.

VASSILIS KYPRAIOS

25. Sisyphus
Acryl, 1,76 × 1,47 m.
26. Zum Gedenken der Abwesenden
Mischtechnik, 1,35 × 1,80 m.

Στάθης Λογοθέτης

Γεννήθηκε το 1925 στον Πύργο της Ανατολικής Ρωμυλίας. Στην αρχή σπούδασε ιατρική, αργότερα μουσική στο Ωδείο Θεσσαλονίκης και στη Μουσική Ακαδημία της Βιέννης και τέλος το 1954 άφοσιώθηκε οριστικά στη ζωγραφική. Το 1972 με γερμανική ύποτροφία πήγε στο Δ. Βερολίνο για σπουδές και επισκέφτηκε πολλές Ευρωπαϊκές πόλεις για καλλιτεχνική ενημέρωση. Οργάνωσε πολλές ατομικές εκθέσεις στη Θεσσαλονίκη, Αθήνα και Βερολίνο από το 1959 μέχρι το 1975 και πήρε μέρος σε ομαδικές εκθέσεις, πανελλήνιες και διεθνείς.

Stathis Logothetis

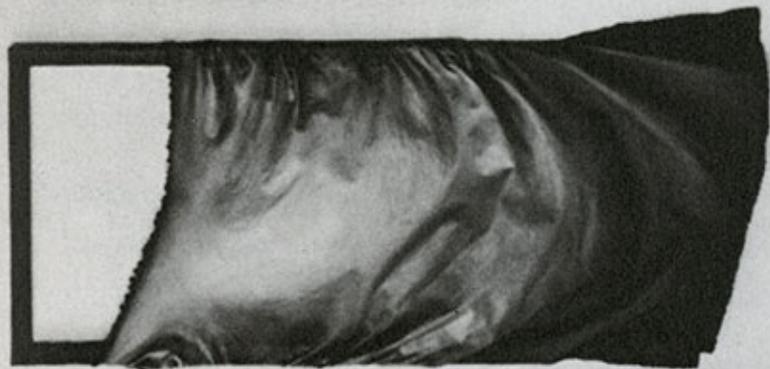
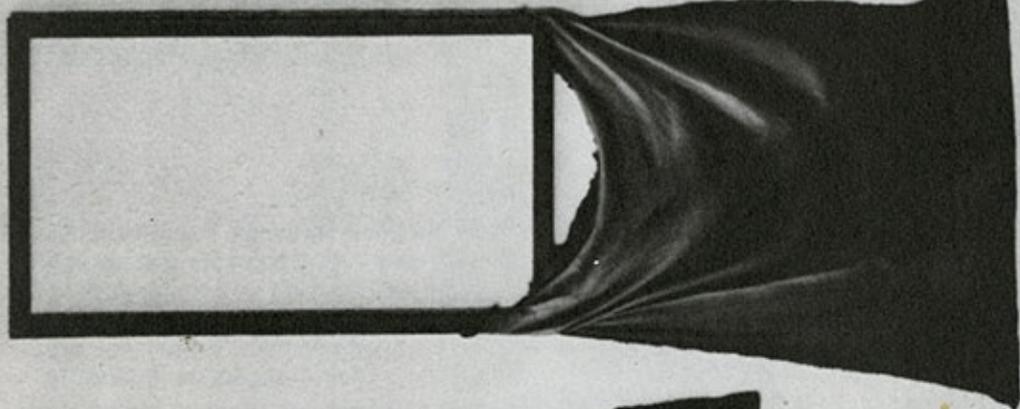
Er wurde 1925 in Pyrgos, in Ostrumelien geboren. Anfangs studierte er Medizin, später Musik am Konservatorium in Thessaloniki und an der Musikakademie in Wien, und er widmete sich 1954 endgültig der Malerei. Logothetis erhielt 1972 ein deutsches Stipendium und ging zum Studium nach Westberlin. Während seines Studiums hat er auf seine Informationsreisen zahlreiche europäische Städte besucht. Er hat wiederholt in Thessaloniki, in Athen und in Berlin individuell ausgestellt, und an Panhellenischen und internationalen Gruppenausstellungen teilgenommen.

ΣΤΑΘΗΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

27. Έργον 193/A/B/Γ
Ακρυλικό, 1,68 × 0,84 μ. 1,44 × 0,94 μ. (1,20 × 0,70 μ.) + (1,54 × 0,94 μ.)
28. Έργον 200/202/204
Ακρυλικό, 0,80 × 0,55 μ. 1,21 × 1,06 μ. 0,90 × 1,12 μ.

STATHIS LOGOTHETIS

27. Werk 193/A/B/C
Acryl, 1,68 × 0,84 m., 1,44 × 0,94 (1,20 × 0,70 m.) + (1,54 × 0,94 m.)
28. Werk 200/202/204
Acryl, 0,80 × 0,55 m., 1,21 × 1,06 m., 0,90 × 1,12 m.

Παῦλος Μοσχίδης

Γεννήθηκε στην Καβάλα τὸ 1927. Σπούδασε στὸ Παρίσι στὴν Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts, στὴν Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs καὶ στὴ σχολὴ Mosaïque de Ravenne (Παρισινὸ τμήμα). Ἀπὸ τὸ 1960 ὡς τὸ 1971 ἐδίδασκε στὴ Σχολὴ Διακοσμητικῶν Τεχνῶν «Βακαλό» στὴν Ἀθήνα. Ἔχει κάνει 15 ἀτομικὲς ἐκθέσεις καὶ πῆρε μέρος σὲ πολλὲς ὁμαδικές. Συνεργάστηκε μὲ τὴν Galerie Boisseree am Museum τῆς Κολωνίας καὶ μὲ τὸ Club Français de la Gravure Contemporaine στὸ Παρίσι.

Pavlos Moschidis

1927 in Kavala geboren. Er studierte in Paris an der Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts, an der Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs und an der «Mosaïque de Ravenne» (Pariser Abteilung). Von 1960 bis 1971 unterrichtete er an der Kustschule «Vakalo» in Athen. Moschidis hat 15 individuelle Ausstellungen organisiert und an vielen Gruppenausstellungen teilgenommen. Er hat mit der Galerie Boisseree am Museum in Köln und mit dem Club Français de la Gravure Contemporaine in Paris zusammengearbeitet.

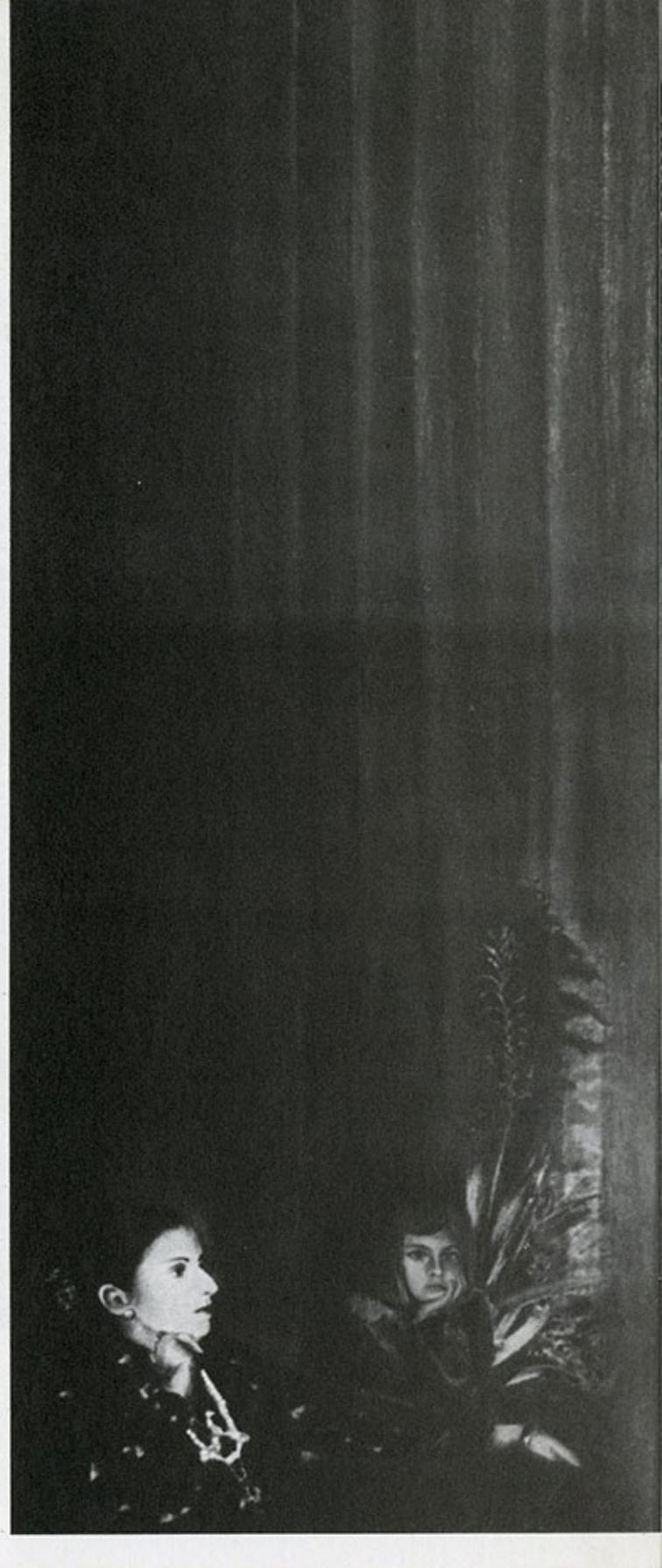
ΠΑΥΛΟΣ ΜΟΣΧΙΔΗΣ

29. Μητέρα καὶ παιδί
Λάδι, 2,00 × 0,83 μ.
30. Σύνθεση
Λάδι, 2,00 × 0,83 μ.

PAVLOS MOSCHIDIS

29. Mutter und Kind
Oel, 2,00 × 0,83 m.
30. Komposition
Oel, 2,00 × 0,83 m.

Faint, illegible text on the left page, possibly bleed-through from the reverse side.

Χρόνης Μπότσογλου

Γεννήθηκε τὸ 1941 στὴ Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στὴν Ἄνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν Ecole Supérieure des Beaux Arts στὸ Παρίσι. Ἔχει ἐκθέσει ἀτομικὰ καὶ ὁμαδικὰ πολλὲς φορές στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό.

Chronis Botsoglou

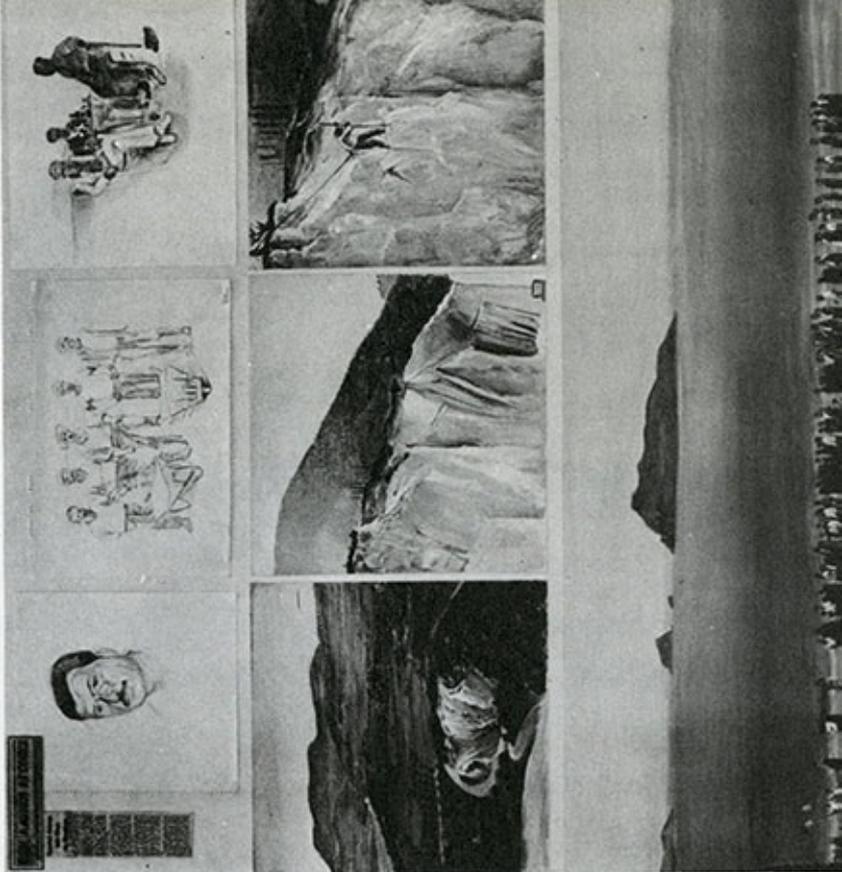
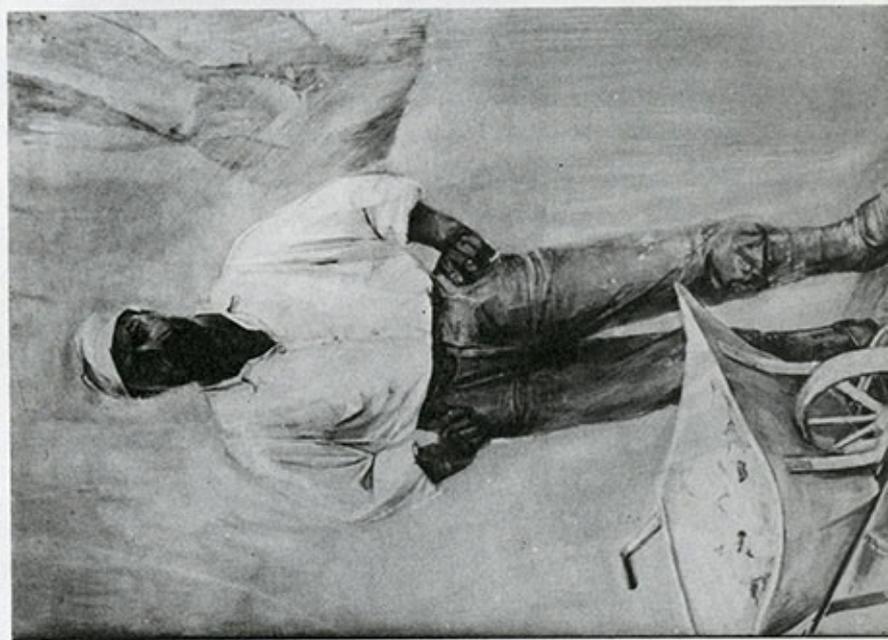
Er wurde 1941 in Thessaloniki geboren. Er studierte an der Kunsthochschule in Athen und an der Ecole Supérieure des Beaux Arts in Paris. Botsoglou hat mehrmals individuell und gemeinsam mit anderen Künstler in Griechenland und im Ausland ausgestellt.

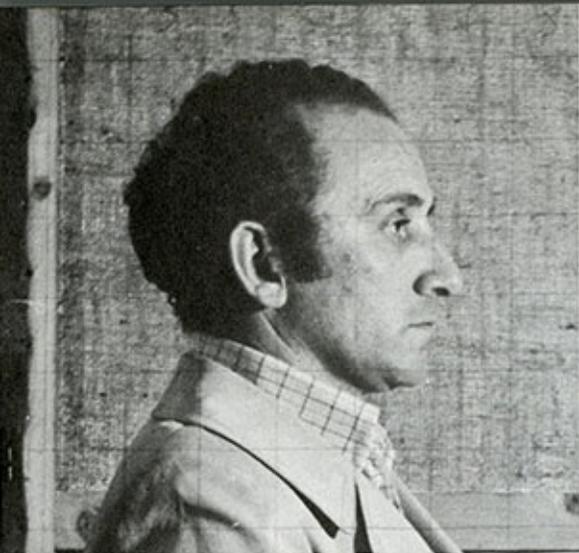
ΧΡΟΝΗΣ ΜΠΟΤΣΟΓΛΟΥ

31. Ἐργατικὸ ἀτύχημα
Τέμπρα, 1,00 × 1,74 μ.

CHRONIS BOTSOGLOU

31. Betriebsunfall
Tempera, 1,00 × 1,74 m.

Δημήτρης Μυταράς

Γεννήθηκε το 1934 στη Χαλκίδα. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στην 'Αθήνα και από το 1961-64 με κρατική ύποτροφία παρακολούθησε μαθήματα σκηνογραφίας στην Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs και έσωτερική διακόσμηση στην Métiers d'Art. 'Από το 1958 πήρε μέρος σε πολλές Πανελληνίους και ομαδικές εκθέσεις στην 'Ελλάδα και στο εξωτερικό, όπως στην «Πανελλαδική Έκθεση Νέων» (1958, Α΄ Βραβείο) (1961), στη «Μπιεννάλε Νέων» στο Παρίσι (1960), στη «Μπιεννάλε 'Αλεξανδρείας» (1958, 1966), στη «Μπιεννάλε Σάο Πάολο» (1966), στην έκθεση «Σύγχρονη 'Ελληνική Τέχνη» στο Μουσείο Rath της Λωζάννης (1967), στη «Μπιεννάλε Βενετίας» (1972). 'Από το 1961 έχει οργανώσει δεκατρείς ατομικές εκθέσεις, έχει εκτελέσει πολλές σκηνογραφίες για το 'Εθνικό Θέατρο, το Κρατικό Βορείου 'Ελλάδος, το Θέατρο Τέχνης Κ. Κούν, για το Φεστιβάλ 'Αθηνών ('Ηρώδειο) και για άλλα θέατρα των 'Αθηνών. Το 1975 εξελέγη τακτικός καθηγητής στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών.

Dimitris Mytaras

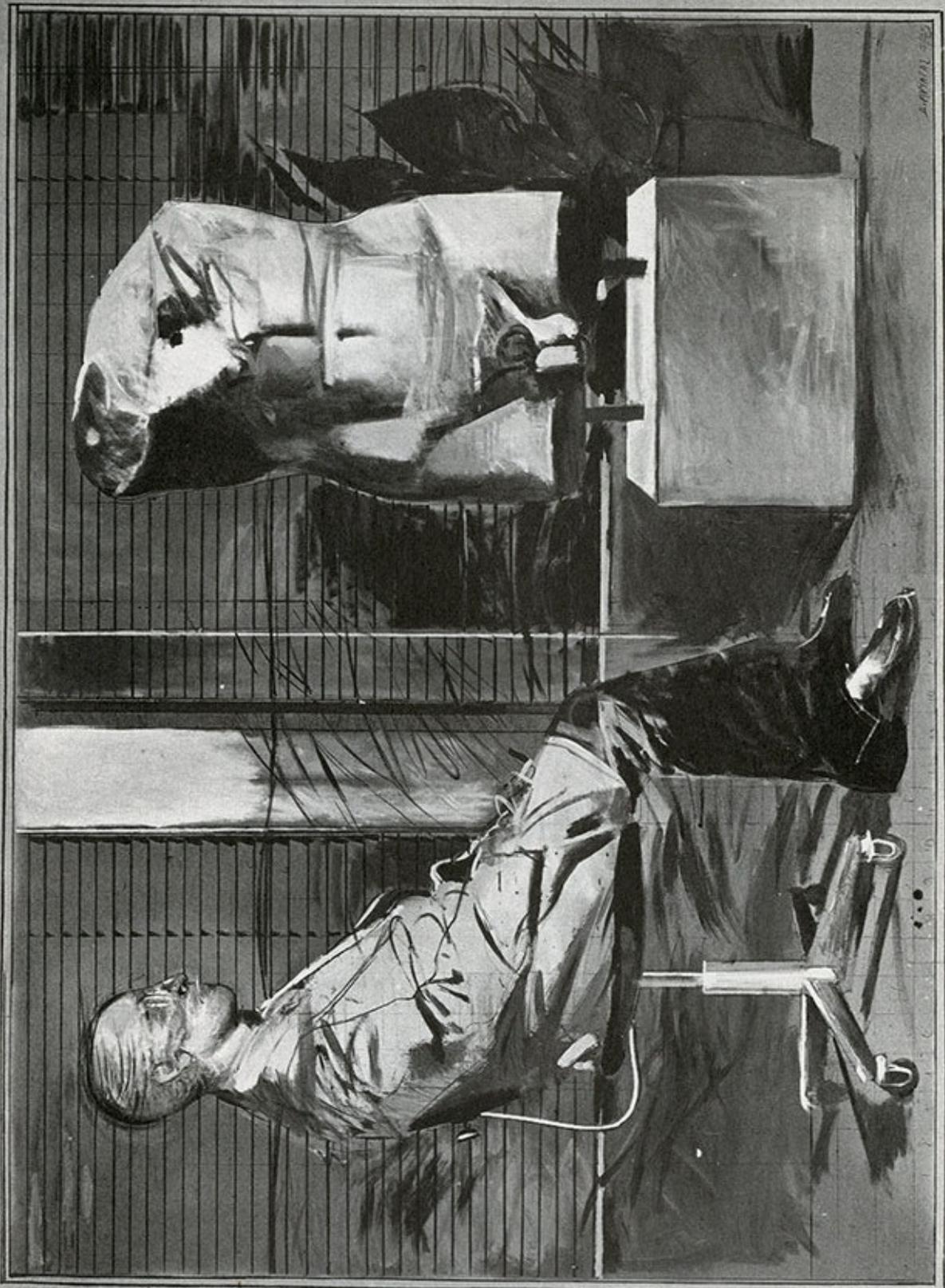
1934 in Chalkis geboren. Er studierte an der Kunsthochschule Athen und von 1961 bis 1964 studierte er als Stipendiat des Griechischen Staates Bühnenmalerei, an der Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs, und Innendekoration an der Métiers d'Art. Seit 1958 hat er an vielen Panhellenischen und an Gruppenausstellungen in Griechenland und im Ausland teilgenommen, wie: «Panhelladische Ausstellung für junge Maler» (1958, 1. Preis), (1961), «Biennale für Junge Maler» in Paris (1960), «Biennale von Alexandria» (1958, 1966), Ausstellung «Moderne Griechische Kunst» im Museum Rath in Lausanne (1967), «Biennale von Venedig» (1972). Seit 1961 hat er dreizehn individuelle Ausstellungen organisiert, und viele Bühnenbilder für das Nationaltheater, für das Staatstheater Nord-Griechenlands, für das Kunsttheater von K. Koun, für das Athener Festival (Herodeion) und für andere Athener Theater entworfen. 1975 wurde er zum ordentlichen Professor an der Kunsthochschule ernannt.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΤΑΡΑΣ

32. Το Πορτραίτο του Ν.Π.
'Ακρυλικό, 1,40 × 1,80 μ.
33. 'Επιτύμβιο με Ιστορία
'Ακρυλικό, 2,00 × 1,50 μ.

DIMITRIS MYTARAS

32. Porträt von Herrn N.P.
Acryl, 1,40 × 1,80 m.
33. Grabmal mit Geschichte
Acryl, 2,00 × 1,50 m.

Παντελής Ξαγοράρης

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1929. Σπούδασε ζωγραφική στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο 'Αθηνών. 'Από το 1965 είναι έπιμελητής στο Πολυτεχνείο. Το 1973 πήρε χορηγία από το "Ίδρυμα Φόρντ για να διερευνήσει τις σχέσεις που υπάρχουν ανάμεσα στην τέχνη και την μαθηματική σύλληψη. Διοργάνωσε τρεις ατομικές εκθέσεις (1967, 1971, 1978) και πήρε μέρος σε ομαδικές στην 'Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στο Παρίσι (1973), στο Μουσείο Χακόνε της 'Ιαπωνίας (1976). Το 1962 τιμήθηκε με το 6' βραβείο στην Πανελλαδική Νέων καλλιτεχνών. Έχουν δημοσιευθεί πολλές μελέτες του σε καλλιτεχνικά περιοδικά.

Pantelis Xagoraris

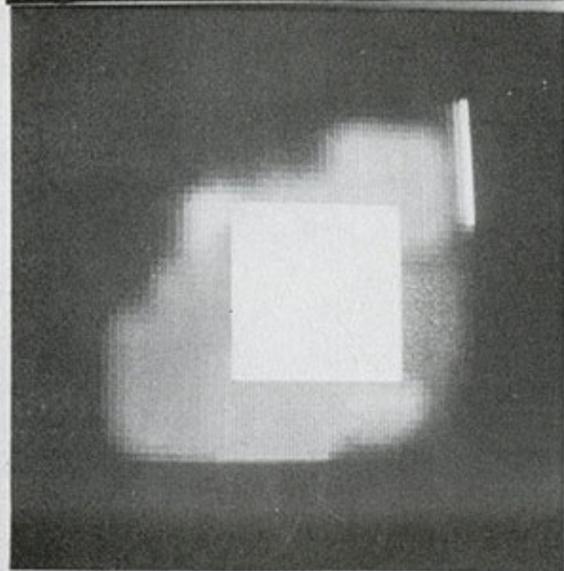
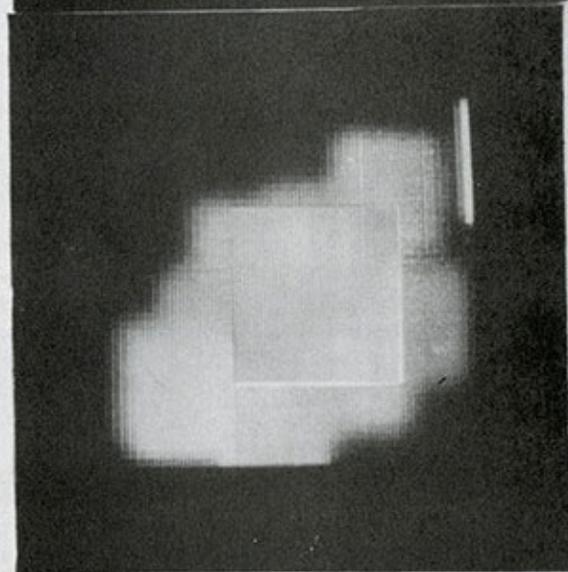
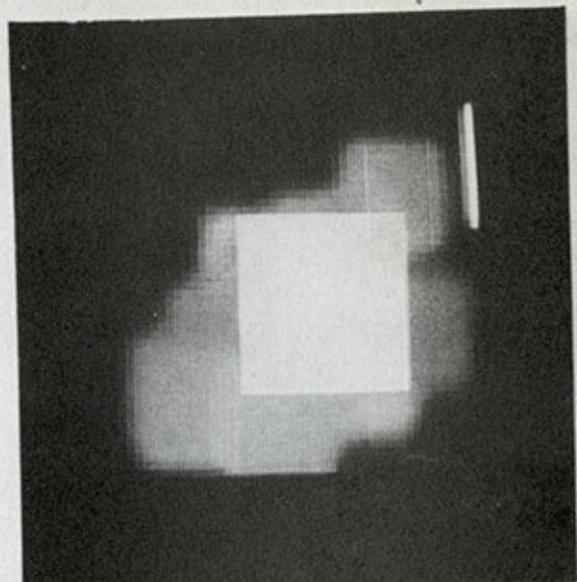
Geboren 1929 in Piräus. Er studierte Malerei an der Kunsthochschule in Athen und Mathematik an der Universität von Athen. Seit 1965 ist er Dozent der Technischen Hochschule. 1973 bekam er von der Ford-Stiftung den Auftrag, die Beziehung zwischen Kunst und mathematischem Denken zu erforschen. Er hat drei individuelle Ausstellungen organisiert und hat an Gruppenausstellungen in Athen, in Thessaloniki, in Paris (1973), im Museum Hakone in Japan teilgenommen (1976). 1962 wurde er mit dem 2. Preis der Panhellenischen Ausstellung für junge Künstler ausgezeichnet. Viele seiner Studien sind in Kunstzeitschriften veröffentlicht worden.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΞΑΓΟΡΑΡΗΣ

34. Φωτεινό τετράγωνο, εικόνα υπολογιστή (τρίπτυχο)
Μεταξοτυπία, 1,92 x 0,64 μ.

PANTELIS XAGORARIS

34. Helles Rechteck, Computerbild (Triptychon)
Seidendruck, 1,92 x 0,64 m.

Πάρις Πρέκας

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1926. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Το 1963 πήγε στο Παρίσι με υποτροφία της Γαλλικής κυβέρνησης. Έξέθεσε έργα του στην Ελλάδα και το εξωτερικό σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις. Το 1958 τιμήθηκε με το Α΄ Βραβείο Ζωγραφικής της Αΐθουσας Τέχνης στην Αθήνα, το 1959 με το Β΄ Βραβείο Ζωγραφικής στο Salon d'Art Libre στο Παρίσι και το 1962 με το Αργυρό Μετάλλιο της Πόλης των Παρισίων για τη ζωγραφική. Πήρε μέρος επίσης στη Μπιεννάλε Νέων του Παρισιού (1959), στη Μπιεννάλε του Σάο Πάολο (1965) και της Αλεξανδρείας (1968). Μελέτησε και έξετέλεσε έργα μεγάλων επιφανειών για εισόδους ιδιωτικών και δημοσίων χώρων όπως τοιχογραφίες, ανάγλυφα από μάρμαρο και μπρούντζο, συνθέσεις από πέτρα καιτσιμέντο.

Paris Prekas

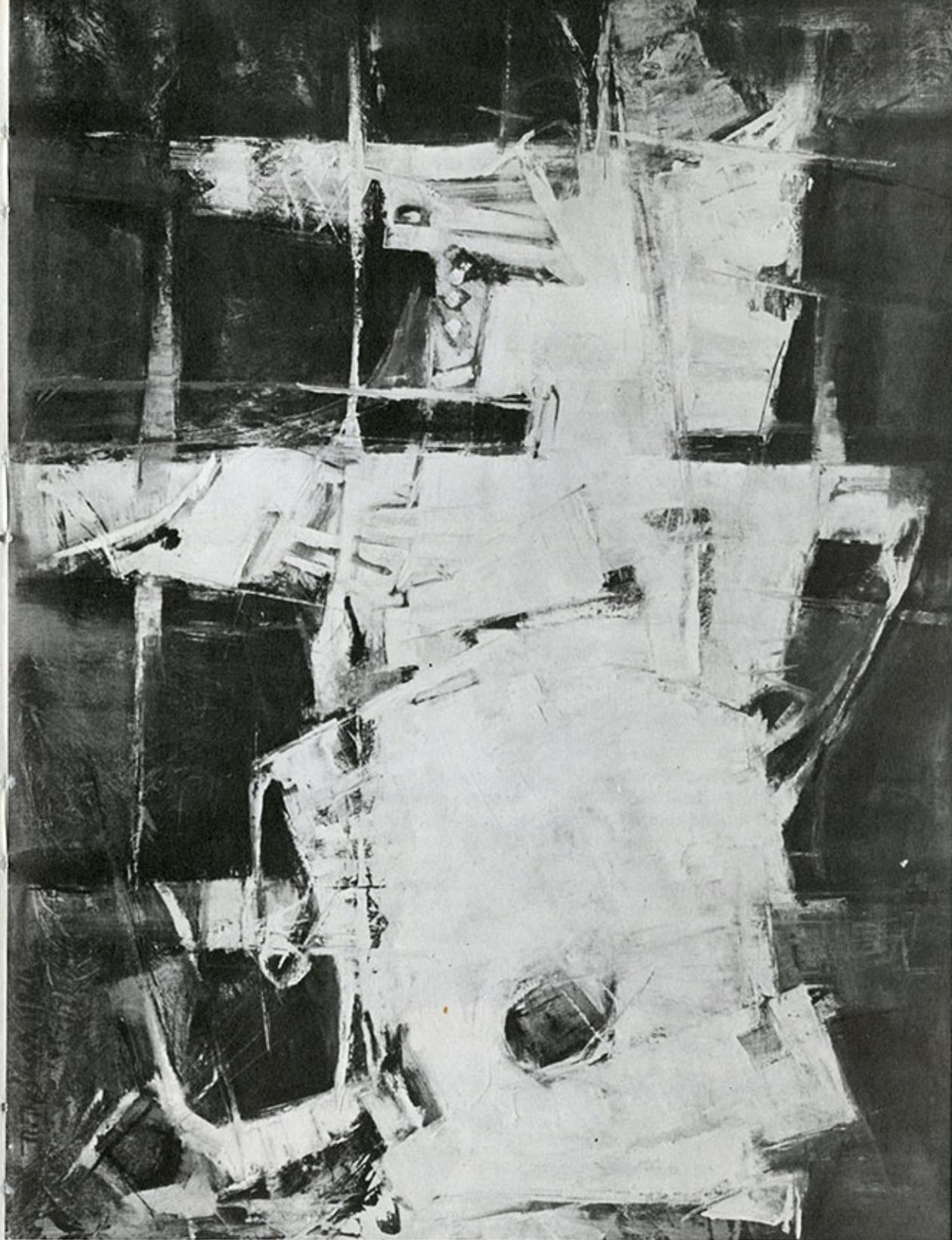
Er wurde 1926 in Athen geboren, studierte Kunstmalerei an der Kunsthochschule Athen und ging 1963 mit einem Stipendium der französischen Regierung nach Paris. Er hat seine Werke in individuellen und in Gruppenausstellungen in Griechenland und im Ausland gezeigt. 1958 wurde er mit dem 1. Preis für Malerei der Hilton Galerie in Athen, 1959 mit dem 2. Preis für Malerei des Salon d'Art Libre in Paris und 1962 mit der silbernen Medaille für Malerei der Stadt Paris ausgezeichnet. Er hat ferner an der Biennale für junge Maler in Paris (1959), an der Biennale von Sao Paolo (1965) und von Alexandria (1968) teilgenommen. Er hat Wanddekorationen privater und öffentlicher Gebäude entworfen und durchgeführt, wie Wandmalerei, Reliefs aus Marmor und Bronze, sowie Kompositionen aus Stein und Zement.

ΠΑΡΙΣ ΠΡΕΚΑΣ

35. Βίοι παράλληλοι Β΄
Λάδι, 1,14 × 1,46 μ.
36. Βίοι παράλληλοι Α΄
Λάδι, 1,30 × 1,53 μ.

PARIS PREKAS

35. Biographien B
Öel, 1,14 × 1,46 m.
36. Biographien A
Öel, 1,30 × 1,53 m.

Σωτήρης Σόρογκας

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1936. Σπούδασε ζωγραφική και άγιογραφία στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών και έγινε επιμελητής στην Έδρα Έλευθέρου Σχεδίου και Ζωγραφικής της Σχολής Αρχιτεκτόνων του Πολυτεχνείου. Οργάνωσε ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό και πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές όπως στη Β΄ Πανελλαδική Νέων (1962), στην «Ομάδα των Ξι» (1969, 1970) και σε διεθνείς παρουσιάσεις όπως στο Μουσείο Χακόνε της Ιαπωνίας (1976).

Sotiris Sorogas

Er wurde 1936 in Athen geboren. An der Kunsthochschule in Athen studierte er Malerei und Ikonenmalerei. Er war Dozent für Freizeichnung und Malerei an der architektonischen Fakultät der Technischen Hochschule Athen. Er hat seine Werke in Griechenland und im Ausland ausgestellt und an vielen Gruppenausstellungen in Griechenland, wie die 2. Panhellenische Ausstellung für junge Maler (1962) und die «Gruppe der sechs» (1969, 1970), sowie an internationalen Ausstellungen, z.B. im Museum Hakone von Japan (1976), teilgenommen.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΟΡΟΓΚΑΣ

37. Άλογο
Πλαστικό, κάρβουνο, 1,30 × 1,30 μ.
38. Πέτρα
Πλαστικό, 1,30 × 1,30 μ.

SOTIRIS SOROGAS

37. Pferd
Plastik, Kohle, 1,30 × 1,30 m.
38. Stein
Plastik, 1,30 × 1,30 m.

Παναγιώτης Τέτσης

Γεννήθηκε το 1925. Σπούδασε στην 'Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στην 'Αθήνα και συνέχεια στο Παρίσι με κρατική ύποτροφία. 'Από το 1948 μέχρι σήμερα, όργάνωσε πολλές ατομικές εκθέσεις ζωγραφικής και χαρακτηριστικής στην 'Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην 'Ελλάδα, σε πόλεις του Καναδά, στο Παρίσι, στη Στοκχόλμη, στο Βελιγράδι, στο Βουκουρέστι, στο Μπουένος 'Αϊρες, στις Βρυξέλλες και άλλου. 'Επίσης στις Μπιεννάλε του Σάο Πάολο (1957, 1965), της 'Αλεξανδρείας (1959), του Παρισιού (1959), του Λουγκάνο (1960), του Τόκιο (1964). Το 1958 έπελέγη μεταξύ των 'Ελλήνων υποψηφίων για το βραβείο Γκουγκενχάϊμ. Το 1962 τιμήθηκε με το βραβείο Κριτικών Τέχνης του 'Ελληνικού τμήματος της AICA. Δίδαξε σχέδιο στη Σχολή Αρχιτεκτόνων σαν επιμελητής και στην Σχολή Διακοσμητικής Ε. Βακαλό όπου είναι και διευθυντής σπουδών. Έχουν δημοσιευτή κείμενά του σε περιοδικά Τέχνης.

Panajotis Tetsis

Er wurde 1926 geboren. Er studierte an der Kunsthochschule Athen und anschließend in Paris mit griechischem staatlichen Stipendium. Seit 1948 hat er viele individuelle Graphik und Malereiausstellungen in Athen und in Thessaloniki organisiert. Er hat an vielen Gruppenausstellungen in Griechenland, in Kanada, in Paris, in Stockholm, in Beograd, in Bukarest, in Buenos Aires, in Brüssel und in anderen Städten teilgenommen. Ferner nahm er an den Biennalen von Sao Paolo (1957, 1965), von Alexandria (1959), von Paris (1959), von Lugano (1960) und von Tokio (1964) teil. 1958 wurde er unter den griechischen Kandidaten für den Guggenheimer Preis vorgeschlagen. 1962 ist er mit dem Preis der Kunstkritiker des Griechischen AICA ausgezeichnet worden. Er hat an der architektonischen Fakultät der Technischen Hochschule Athen, als Dozent, Entwurfzeichnung unterrichtet, dgl. an der Kunstschule E. Vakalo, wo er auch Studiendirektor ist. Er hat Artikel in verschiedenen Kunstzeitschriften veröffentlicht.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΕΤΣΗΣ

39. Αντικείμενα
Λάδι, 2,04 × 0,93 μ.
40. Πλαστικά μπουκάλια
Λάδι, 0,93 × 2,08 μ.

PANAJOTIS TETSIIS

39. Gegenstände
Öl, 2,04 × 0,93 m.
40. Plastikflaschen
Öl, 0,93 × 2,08 m.

Γιώργος Τούγιας

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1922. Σπούδασε στην αρχή οικονομικές και πολιτικές έπιστημες. Το 1950 τελείωσε την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Στο Παρίσι σπούδασε φρέσκο και ζωγραφική μεγάλων επιφανειών, και ταξίδεψε στην Ιταλία, στις Κάτω Χώρες και την Ισπανία για καλλιτεχνική ενημέρωση. Το 1954 εγκαταστάθηκε στο Παρίσι. Πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στο Παρίσι, στη Μπιεννάλε του Σάο Πάολο (1963, 1965), στη Μπιεννάλε χαρακτηριστικής της Λουμπλιάνα (1973), στις Βρυξέλλες (1956), στη Νεάπολη (1965), στη Γενεύη (1966), στο Λονδίνο (1967), στη Λευκωσία, στο Τόκιο (1976). Στην Ελλάδα εξέθεσε έργα του σε Πανελλήνιες και σε ομαδικές εκθέσεις. Το 1973 τιμήθηκε με το Β' Βραβείο Γλυπτικής του Δήμου Θεσσαλονίκης. Οργάνωσε 4 ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα.

Georg Tougias

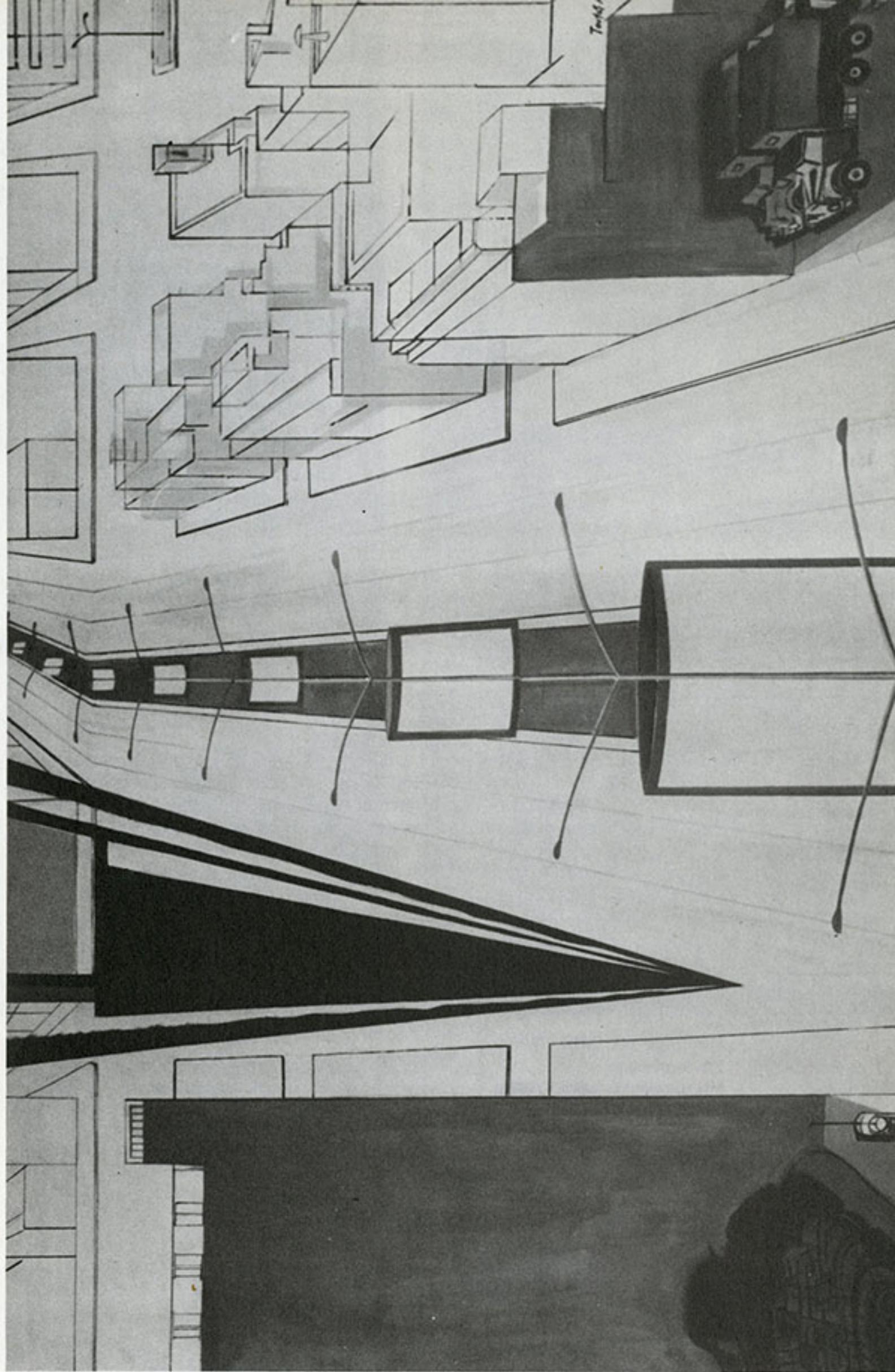
1922 in Athen geboren. Ursprünglich studierte er Wirtschafts- und politische Wissenschaften. Sein Studium an der Kunsthochschule Athen hat er 1950 beendet. In Paris hat er Fresko und Malerei studiert. Er bereiste zu seiner beruflichen Information Italien, die Niederlande und Spanien. 1954 ließ er sich in Paris nieder. Er hat an vielen Gruppenausstellungen in Paris, an der Biennale von Sao Paolo (1963, 1965), an der Biennale für Graphik in Ljubljana (1973), in Brüssel (1956), in Neapel (1965), in Genf (1966), in London (1967) in Nikosia, in Tokio (1976) teilgenommen. In Griechenland hat er seine Werke auf vielen Panhellenischen und Gruppenausstellungen gezeigt. 1973 ist er mit dem 2. Preis für Bildhauer der Stadtverwaltung von Thessaloniki ausgezeichnet worden. In Athen hat er vier individuelle Ausstellungen organisiert.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΟΥΓΙΑΣ

41. 'Η πόλη
Πλαστικό, 1,30 × 1,95 μ.

GEORG TOUGIAS

41. Die Stadt
Plastik, 1,30 × 1,95 m.

Κώστας Τσάρας

Γεννήθηκε στην Πελασγία Φθιώτιδος τὸ 1928. Σπούδασε ζωγραφικὴ στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ λιθογραφία στὸ Παρίσι. Ὁργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, στὴ Θεσσαλονίκη, στὸ Παρίσι καὶ στὶς Βρυξέλλες. Πῆρε μέρος σὲ Πανελληνίους ἐκθέσεις καὶ σὲ πολλὲς ὁμαδικὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Σχεδίασε σκηνικὰ καὶ κοστοῦμια γιὰ τὸ θέατρο Cívic τοῦ Γιοχάννεσμπουργκ. Τιμῆθηκε μὲ τὸ 2ο βραβεῖο στὴν Διεθνή συνάντηση ζωγραφικῆς στὸ Αἷξ-άν-Προβάνς.

Kostas Tsaras

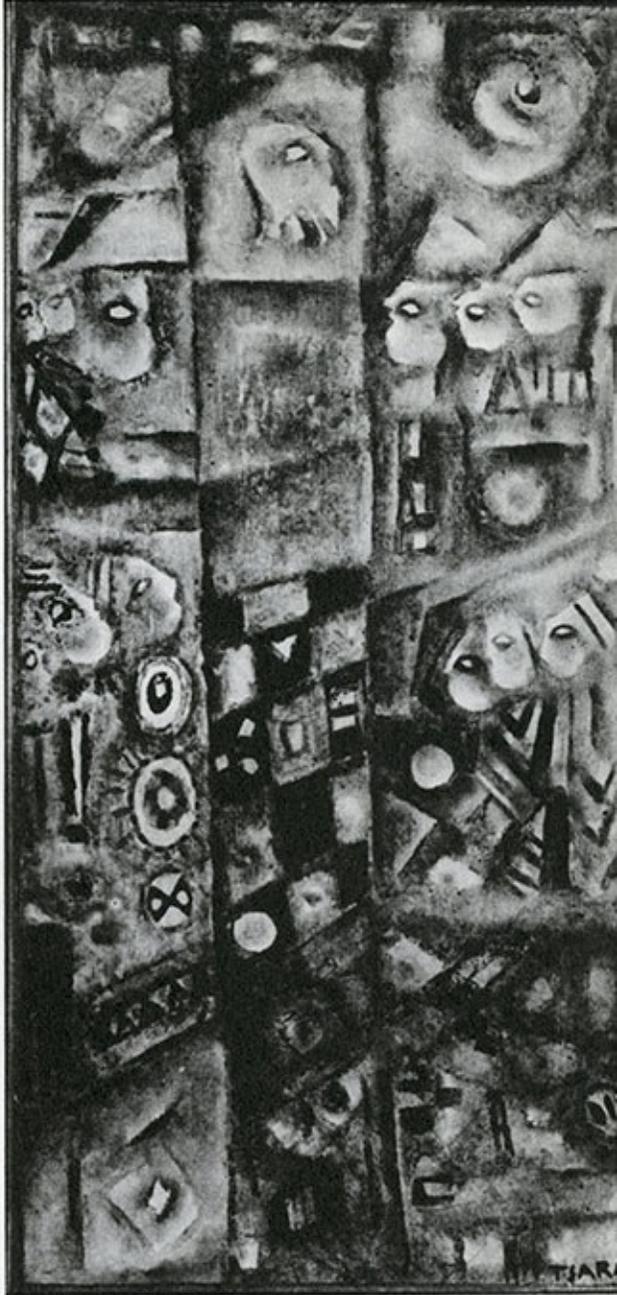
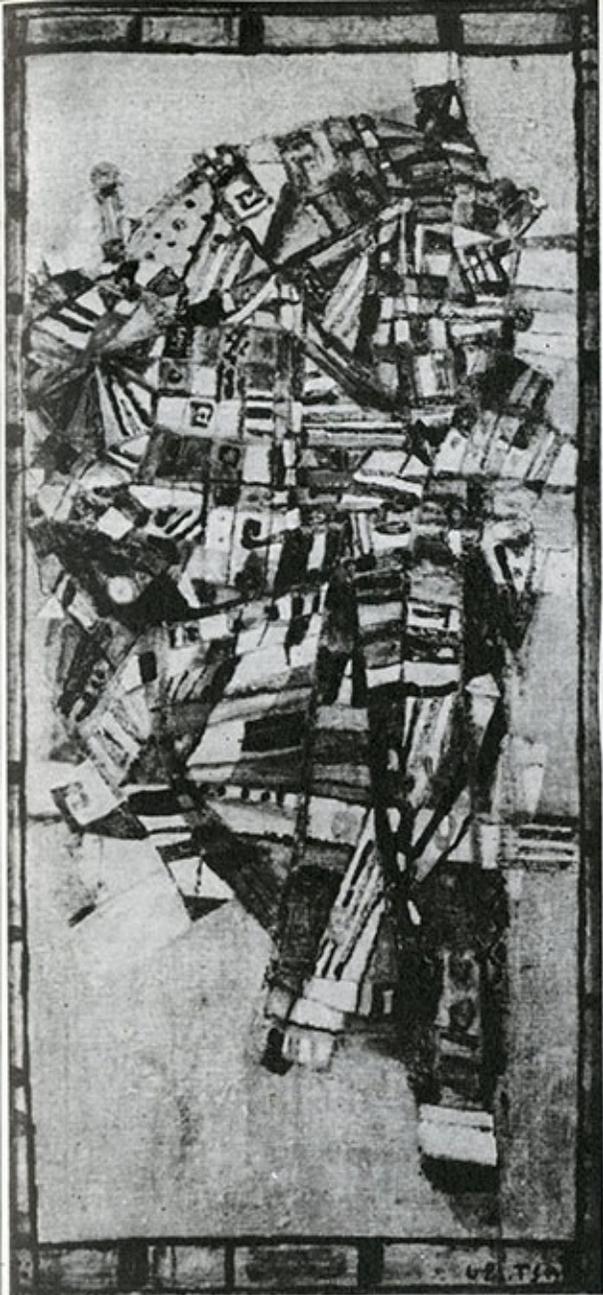
1928 in Pelasgia, Fthiotis geboren. Er studierte Malerei an der Kunsthochschule Athen und Lithographie in Paris. Er hat individuelle Ausstellungen in Athen, in Thessaloniki, in Paris und in Brüssel organisiert und an Panhellenischen sowie an vielen Gruppenausstellungen im Ausland teilgenommen. Er hat Bühnenbilder und Kostüme für das Johannesburger Theater Civic entworfen. An dem internationalen Malertreffen in Aix-en-Provence ist er mit dem 2. Preis ausgezeichnet worden.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΡΑΣ

42. Σύνθεση No 1
Μικτὴ τεχνικὴ, 0,665 × 0,32 μ.
43. Σύνθεση No 2
Μικτὴ τεχνικὴ, 0,635 × 0,32 μ.

KOSTAS TSARAS

42. Komposition No 1
Mischtechnik, 0,665 × 0,32 m.
43. Komposition No 2
Mischtechnik, 0,635 × 0,32 m.

Άλέκος Φασσιανός

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1935. Από το 1956-1960 σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών. Από το 1962-64 σπούδασε στο Παρίσι με υποτροφία της Γαλλικής Κυβερνήσεως. Ζη στο Παρίσι.

Alekos Fassianos

Geboren in Athen 1935. Von 1956-1960 hat er an der Kunsthochschule Athen und anschliessend von 1962-64 in Paris als Stipendiat des französischen Staates studiert. Er lebt in Paris.

ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ

44. Ό γαμπρός
Λάδι, 0,90 × 0,72 μ.
45. Δυο φιγούρες και πεταλούδα
Λάδι, 1,85 × 1,93 μ.

ALEKOS FASIANOS

44. Der Bräutigam
Öl, 0,90 × 0,72 m.
45. Zwei Figuren und Schmetterling
Öl, 1,85 × 1,93 m.

Βασίλης Χάρος

Γεννήθηκε στα Κύθηρα τὸ 1938. Μέχρι τὸ 1967 σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ μέχρι τὸ 1973 μὲ ὑποτροφία στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Παρισιοῦ. Ὁργάνωσε ἀτομικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Παρίσι. Τὸ 1965 βραβεύτηκε στὴ Μπιεννάλε νέων τῆς Ρώμης καὶ τὸ 1966 στὴν Ἰσπανία. Τὸ 1970 τιμῆθηκε μὲ τὸ Α΄ βραβεῖο στὸν Διαγωνισμό χαρακτηριστικῆς. Πῆρε μέρος στὴν Πανελλήνιο τοῦ 1965 καὶ σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις στὴν Ἀθήνα, στὸ Παρίσι καὶ στὴ Βενεζουέλα, ἐπίσης στὴν Μπιεννάλε τοῦ Σάο Πάολο (1969) καὶ τοῦ Παρισιοῦ (1975).

Vassilis Charos

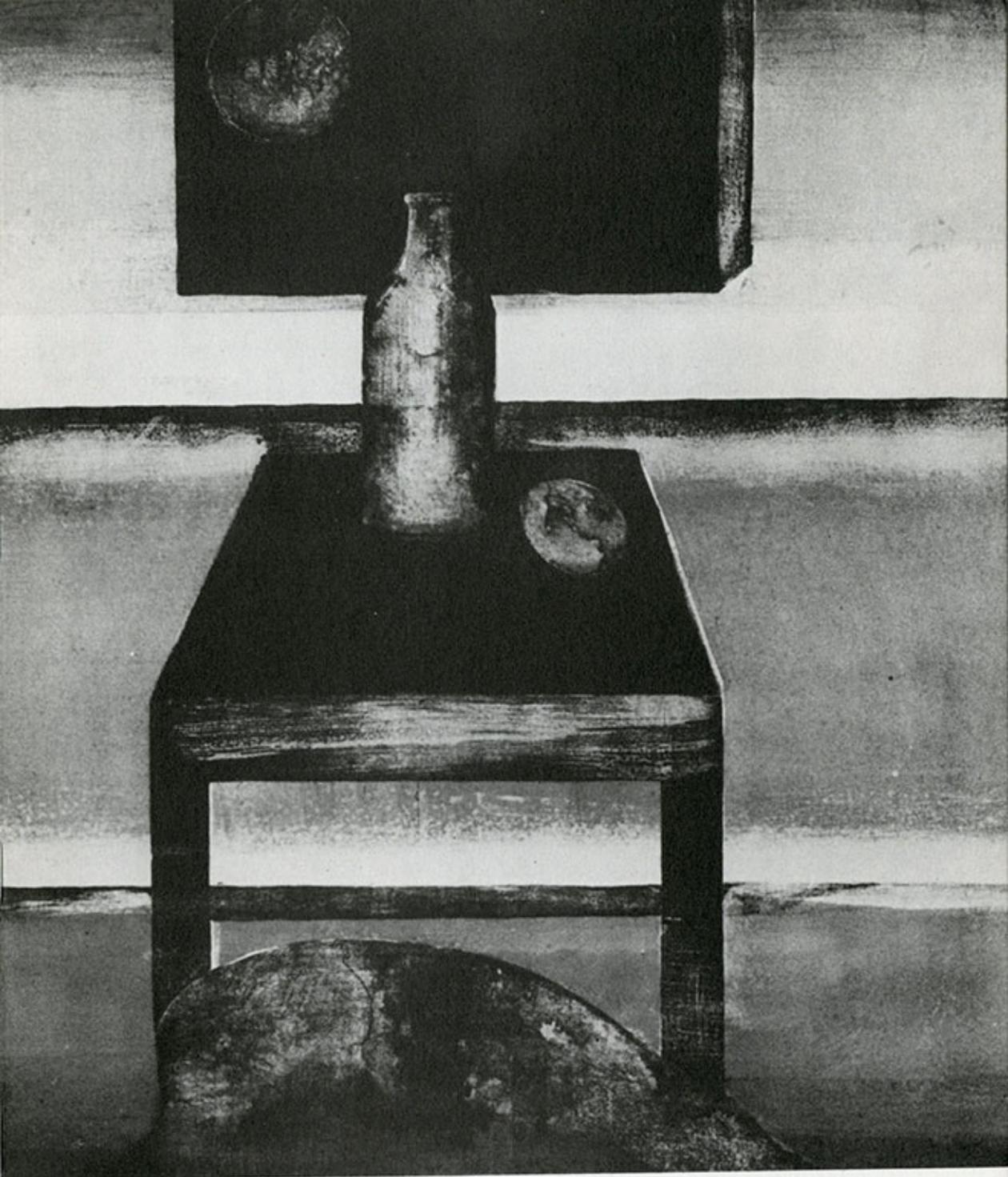
Er wurde 1938 in Kythira geboren. Bis 1967 studierte er an der Kunsthochschule Athen und bis 1973 als Stipendiat an der Kunsthochschule in Paris. Er hat individuelle Ausstellungen in Athen und in Paris organisiert. 1965 erhielt er eine Auszeichnung an der Biennale der jungen Maler in Rom und 1966 in Spanien. 1970 wurde ihm bei dem Graphik-Wettbewerb in Athen der 1. Preis verliehen. Er hat an der Panhellenischen Ausstellung 1965, sowie an Gruppenausstellungen in Athen, in Paris, in Venezuela, an der Biennale von Sao Paolo (1969) und von Paris (1975) teilgenommen.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΧΑΡΟΣ

46. Happening (τρίπτυχο)
Ἐγχρωμὴ λιθογραφία, 0,45 × 0,40 μ.

VASSILIS CHAROS

46. Happening (Triptychon)
Farbige Lithographie, 0,45 × 0,40 m.

Τὰ βιογραφικά σημειώματα δόθηκαν ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς καλλιτέχνες.
Die Lebensläufe sind nach Angaben der Künstler geschrieben worden.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
NATIONAL - PINAKOTHEK